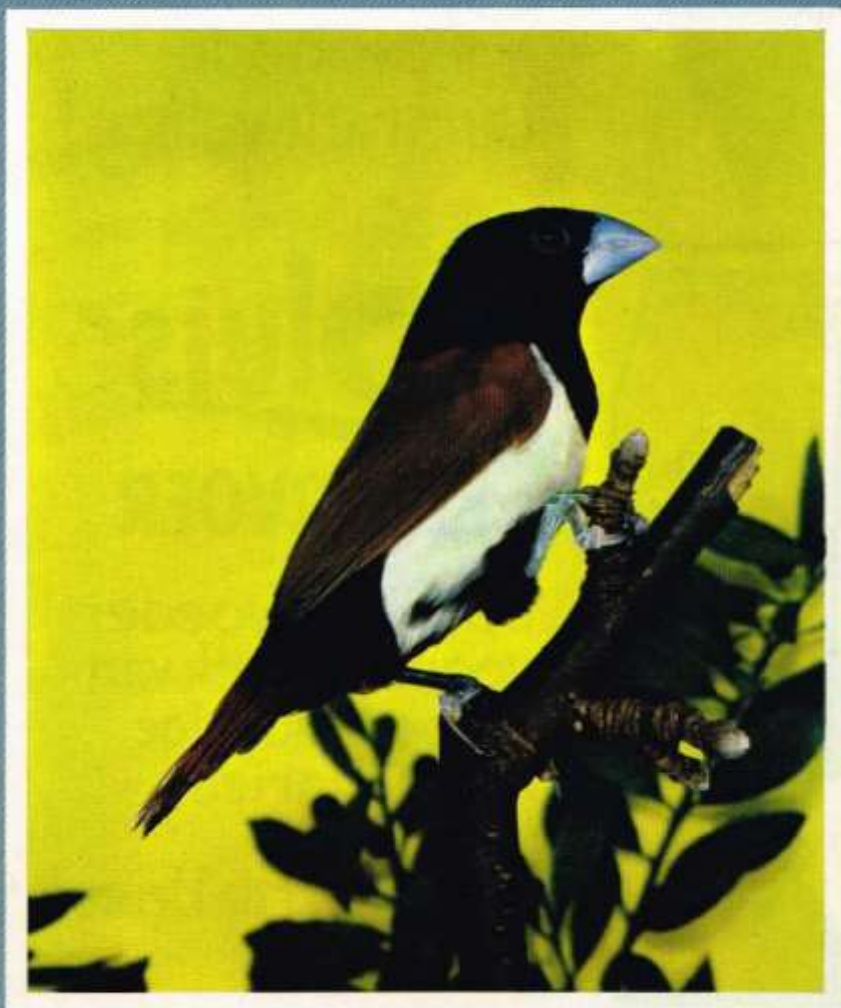

ONZE VOGELS

29e JAARGANG No. 4, APRIL 1968

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Ussel

De

NU

*.....iets
speciaals*
voor de
kanariëkweker!

P. Sluis

KLEURVOER

speciaal voeder
voor de kweek van
roodfactorige
kanaries.

intensificeert de kleur.

KONINKLIJKE P. SLUIS N.V., POSTBUS 4, WEESP.

UW VOGEL IS ER VERZOT OP

TEVREDENHEIDSBETUIGING:

Dhr. P. J. M. Croymans, Paterst. 7, Venray:
Op aanraden van een sportvriend gebruikte ik MEEZANA voor meer en betere zang. De vogels kwamen in zeer korte tijd in topconditie en zingen hun lied uit volle borst.

MEEZANA

speciaal voor meer en
betere zang, tevens topconditie.

Verkrijgbaar via uw leverancier:

GECO Ottostraat 5 VENLO tel. 04700-20213
Vraagt gratis documentatie!

ZEBRAVINK- KWEKERS

Zojuist is nevenstaand boek van keurmeester W. Beckmann verschenen. 240 pagina's. U kunt 't bestellen per briefkaart (rembours) of storting van f 18,50 op giro 1067198 t.n.v. Verz. boekhandel
VAN LIESHOUT ZONEN
Sint-Oedenrode tel. 04138-2467
postbus 2

VERNIEUWD

A.W.V. OPFOKVOER
Blijft Rul en Vochtig

ZE ZIJN ER DOL OP.

Neemt proef, en U zult verrast zijn.
Zo uit het pak, klaar voor gebruik.

A.W.V. Vogelvoederfabriek
Veenendaal. Tel. 08385-12965.

VOGELLIEFHEBBERS'

lezen maandelijks

De Vogelwereld

Het tijdschrift van de A.O.B. verschijnt op minstens 48 blz. en bevat steeds artikelen over kanaries, exoten, parkieten en inheemse vogels en is regelmatig geïllustreerd met prachtige kleurplaten.

Abonnement per jaar (oktober tot en met september) f 9,- per jaargang, te storten op postgiro 115834 t.n.v. de Vogelwereld, Ceronstraat 70, Hoboken.

Wanneer zijn uw vogels „vatbaar?”

Eigenlijk altijd. Maar het meest vatbaar is de vogel, wanneer zijn **natuurlijke weerstand** verminderd is. En dan komen al gauw de bekende problemen:

- onbevruichte eieren, geen levenskrachtige jongen
- moeilijke, langdurige rui
- slechte conditie na transport of verplaatsing
- „groenvoer-bezwaren”
- conditieteruggang door weers-omslag
- reacties op entingen.

Zorg altijd voor een **natuurlijke** topconditie. Die kunt u bereiken met Dohyfral W.M. extra. Dit is een wetenschappelijk verantwoord vitamine + sporenelementenpreparaat,

ontwikkeld door Philips-Duphar, wereld-vitaminenspecialisten. Handig verpakt, makkelijk te geven (door drinkwater!) - het produkt waarop u volledig kunt vertrouwen.

dohyfral W.M. extra voor siervogels

in de bekende rode verpakking

vitaminen + sporenelementen (wateroplosbaar)

produkt van N.V. Philips-Duphar

Inlichtingen: uw leverancier of „De Witte Molen”, Meeuwen N.Br.
(alleenverkoop voor Nederland)

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuyperstr. 10, Breda, Telefoon (01600) 36137.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Adriaen Mijdersstraat 56a, Rotterdam, Telefoon (010) 256483.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, Telefoon (05780)-18631.

2e Secretaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel.

2e Penningmeester: C. E. van Berkel, Vechtstraat 11, Bergen op Zoom, Telefoon (01640) 6314.

Leden: J. Broekhuizen, Karel Doormanstraat 69, Alphen a.d. Rijn, Telefoon (01720)-3823.

W. G. Buggeling, Beskiaan 281, Den Haag, Telefoon (070)-336577.

W. J. Derkaan, Hogelandsingel 70, Eerschede, Telefoon (05420)-18137.

J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, Telefoon (04709)-1264.

W. G. Oonk, Bergweg 37, Lochem, Telefoon (05730)-2107, na 18 uur.

J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, Telefoon (08860)-2978.

Chr. Walraven, Abt. Ludolfweg 136, De Bilt, Telefoon (030)-761208.

E. M. Weesels, Meyenhage 87, Rotterdam 23.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Eideren.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coshoornstraat 40, Bergen op Zoom,
Postbus 74, gironr. 1148324, telefoon (01640) 5007.

Geopend: 8.30-12.30 uur en 13.30-17.30 uur.
Zaterdag gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling. Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 10,— per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling
Binnenland f 7.50 per jaar
Buitenland f 9,— per jaar
Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.T.T.-kosten.

ADVERTENTIES

Voor alle advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V. Advertentiekopie en betaling dient uiterlijk de 1e van de maand van verschijning in het bezit te zijn van het Bondsbureau van de N.B.v.V. Kleine annonces: Voor leden van de N.B.v.V. en abonnees op „Onze Vogels”, voor advertenties van zuiver particuliere aard als aankoop en verkoop van vogels, kooien, vogelboeken etc. f 2.00 per regel of f 2.50 per advertentie van maximaal 5 regels, mits de tekst duidelijk leesbaar is geschreven of geplakt op een ten name van betrokkene gestelde omslag met de opdruk: Goed voor een kleine advertentie ad f 2.50.

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich.

Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

ONZE VOGELS

Maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

29e jaargang no. 4, april 1968
oplage 41.000 ex.

Redactie: J. Broekhuizen, Karel Doormanstr. 69, Alphen a.d. Rijn, telefoon (01720) 3823. Chr. Walraven, Abt Ludolfweg 136, De Bilt, telefoon (030) 761208.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 29 april 1968

INHOUDSOPGAVE

pag.

De Goudfazant in de loop der eeuwen	149
Kent u de Malichcha?	150
Ziekteverschijnselen bij Irene bulbuul	152
Engelse postuurkanaries	154
Moedermelk	156
Beperkingen bij volièrebouw	157
Groene Dwerg-vruchtenduif	160
Vorm en type bij de Grasparkiet	162
Het Japanse Meeuwje	164
Onkruidzaden	165
De Sijs	167
Een ogenblikje	168
Oranje-rood Isabel	169
De Gouldamadine	171
De Boompieper	173
De Driekleurennon	174
Boekennieuws	175
Kleurkanarievererving (4)	176
Oppassen bij het gebruik van insecticiden	178
De Harzer Zangkanarie (kloeken)	180
Belangrijke mededelingen	182

Ontwerp en druk: Steens NV, boekdruk/offset, postbus 59 — Schiedam — Tel. (010) 260640*.

Wissel

De

De Goudfazant in de loop der eeuwen

door R. R. P. VAN DER MARK.

Foto: Horst Müller

Van alle fazantensoorten, die de volièrres der liefhebbers hebben bevolkt, is de Goudfazant (*Chrysolophus pictus*) ongetwijfeld de populairste en in aantal de meest verspreide ter wereld.

De Chinezen hebben de Goudfazant al in gevangen staat gehouden en gefokt sinds onheuglijke

Goudfazantenvlees verhoogt de ouderdom, zo luidt een Chinees gezegde!

Zolang nog maar enige honderden liefhebbers over de gehele wereld de artistieke symmetrie en kleurenrijkdom van dit natuurwonder erkennen bestaat er geen kans, dat de Goudfazant de wereld zal verlaten, zoals helaas met vele andere

tijden, omdat zij geloofden, dat de aanwezigheid van deze vogels hun weerhield van vuur!

Zij hebben tevens de fraaie vormen en kleuren gebruikt als model voor diverse kunstuitingen en de aristocratische wijze van optreden van deze vogelsoort beschouwd als een symbool van hoge rangorde bij officiële civiele functies.

Men heeft om het verenpak van de Goudfazant zo'n intensieve jacht op hem gemaakt, dat volgens sommige, niet te controleren berichten de soort in zijn natuurlijke omgeving aan de rand van totale uitroeiing schijnt te zijn gekomen. Dit is een gevolg geweest van de enorme vraag naar veren en het steeds aanwezige gebrek aan voedsel voor de miljoenen Chinezen in deze eeuw en het is zeker, dat het vlees van de Goudfazant hierop geen uitzondering maakt. Integendeel,

vogels en zoogdieren de laatste decennia het geval is.

De oudste geschiedenis omtrent de Goudfazant vinden we in een spel van de Griekse auteur Aristophanes, getiteld „De Vogels” en dat geschreven moet zijn in de jaren 448-380 vóór Christus, zodat de Grieken al 2400 jaar geleden bekend waren met het bestaan van deze fazant. Ook de Romeinen kenden hem al, omdat Plinius verhaalt van een paar tentoongestelde Goudfazanten, omstreeks het jaar 34, zodat ze als volièrevogel al een zeer lange staat van dienst hebben.

Steeds weer duikt de Goudfazant in de geschiedenis op en het is zeker, dat hij na de Middeleeuwen in Europa als volièrevogel zijn entree heeft gemaakt.

Vanaf 1393 tot aan het begin van deze eeuw bewijzen ontelbare referenties, dat de Goudfazant werd gebruikt als embleem bij Chinese civiele rangen; het embleem werd op de mouw genaaid en een schilderij uit de 18e eeuw van Chu-wu, een Chinees hoogwaardigheidsbekleder toont dit duidelijk aan. In het Metropolitan Museum of Art in New York zijn meerdere van deze emblemen te bezichtigen.

Gedurende de 18e eeuw werden enorme hoeveelheden borduurwerk door de Chinezen op de Europese markt gebracht, waarvan de Portugese en Spaanse markten de grootste afnemers waren. Vaak werden Goudfazant-emblemen in dit borduurwerk verwerkt, terwijl ook gravures in koralen knopen en de befaamde Spaanse shawls met Goudfazantfiguraties bekend zijn.

Ook kunstwerken van grote allure tonen Goudfazanten, zoals de doeken in de stijl van Lu Chi, die in het Museum of Fine Arts in Boston, U.S.A. en in het Britse Museum, Londen aantonen. Zeldzamer zijn de decoraties op porselein; ook de veren zijn waardevol en worden o.a. gebruikt voor de vervaardiging van niet minder dan 70 soorten kunstvliegen voor de hengelsport en voor decoratie op dameshoeden. Er bestaat zelfs een kunstvlieg, die de naam Goudfazantvlieg draagt!

Een beschrijving van de Goudfazant haan kan achterwege blijven, want de moderne techniek met zijn weergaloos fraaie kleurenfoto's heeft ook bij onze vogelliefhebberij zijn intrede gedaan en „Onze Vogels“ toont maandelijks, wat er met veel geduld te bereiken is.

„Chin-chi“, zoals de Goudfazant in zijn landstreek, Midden China, heet en wat „Goudbloem gevogelte“ betekent, spreidt tijdens de balts kuif en kraag uit, waarna een ware schoonheidsorgie ontstaat...

Vroeger als kostbaar levend ornament in de lusthoven der welgestelde patriciërs ondergebracht, is deze „gangmaker“ voor de fazantenliefhebberij de billijkste siervogel onder de fazantachtigen en de ideale soort voor de beginneling, omdat hij uiterst gehard is en bijzonder vruchtbaar, genoeg neemt met een kleine uitloop en ook, mits gekortwiekt, vrij kan rondlopen na een uitwenperiode van enkele weken.

Een normaal legsel bestaat uit circa 15 eieren, maar bij wegnemen legt de hen soms wel 50 stuks en daar de Goudfazant polygaam is en één haan derhalve meerdere hennen als zijn bezit beschouwt en ook bevrucht, is het aantal experimenten met broedmachines, broedse krielhoenders legio en komen er jaarlijks na een broedduur van 23 dagen altijd wel ergens Goudfazantkuikens ter wereld, die op eenvoudige wijze met de modern samengestelde fazantenopfokvoeders zijn op te kweken.

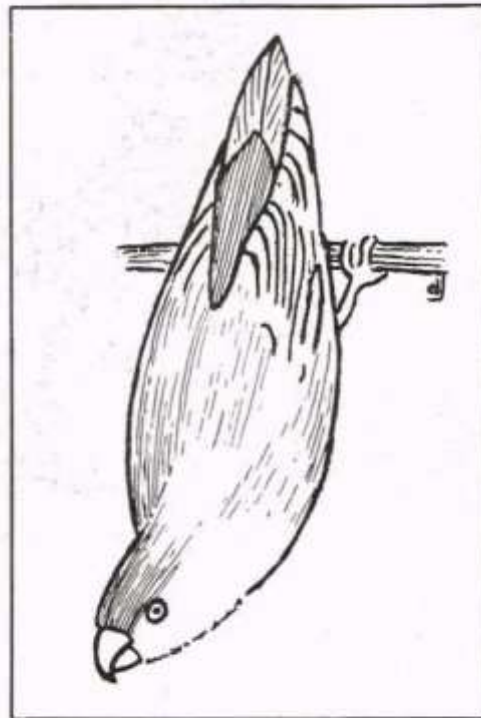
Fokrijp en op volle kleur zijn de hanen in hun tweede levensjaar, terwijl ook kruisingen, die overigens nergens toe leiden en eigenlijk uit den

boze zijn, met Koper-, Konings-, Zilver-, Lady Amherst-, Bosfazant mogelijk zijn.

Mutaties, erfelijke kleurafwijkingen, zijn bij de Goudfazant bekend; de Chr. p. obscurus toont bij de haan een praktisch zwarte kop en keel met groene i.p.v. gele poten. De Gele Goudfazant (Chr. p. luteus) waarvan haan en hen veel lichter gekleurd zijn dan de normale vogels van de species, was in de begintijd zeer kostbaar, maar is nu door de geweldige nafok binnen het financiële bereik van iedere liefhebber gekomen.

Wie veel kleuren in zijn volière wil zien, is een paar, of trio Goudfazanten zeker aan te raden.

KENT U DE MALICHCHA?

Ceylon-hangparkiet

Vermoedelijk hebben niet veel lezers van **Onze Vogels** deze naam eerder gehoord. Dat is niet zo vreemd, want het is de Singalese naam voor de Ceylon-hangparkiet (*Loriculus beryllinus*), die ook wel wordt betiteld met Bloemenpapegaaitje. Een andere Singalese benaming is Pof-girawa, terwijl men hem in het Tamil kent als Kanni Kill en Thennang Kili. De officiële Engelse naam is Ceylonese Hanging Parrakeet, maar op Ceylon

kent men hem uitsluitend als Ceylon Lorikeet. Het is een alleraardigst parkietje, dat men op veel plaatsen op het eiland kan tegenkomen. Het algemeenst zijn de Malichcha's in de laag gelegen gebieden en het betrekkelijke lage heuvel-land. Slechts zelden treft men ze aan op hoogten van meer dan 1500 m.

De lengte van deze hangparkiet bedraagt ruim 13 cm, gemeten van de punt van de kromme snab tot het uiteinde van de korte staart. Van boven — vooral op de vleugels — is hij helder groen, van onderen aanzienlijk lichter. De kruin is fraai diep rood; deze kleur vervloeit op de achterhals tot bruin en vervaagt verder op de rug, waar het zich met het groen vermengt en „oplost". Ook de stuit en de bovenstaartdekveren hebben een mooie rode kleur; het groene staartje is van onderen blauw, de wangen en de keel zijn grijsachtig blauw. Met dit signalement zult u het parkietje, dat tot de zogenaamde vleermuispapegaaien behoort en af en toe wordt ingevoerd, wel herkennen.

Aangezien deze vogels in het geheel niet schuw zijn, kan men ze geregeld waarnemen in de buurt van menselijke woningen. In de hoofdstad Colombo heb ik ze nimmer gezien, maar wel even buiten de bebouwde gebieden en zelfs af en toe in de buitenwijken. Zij zijn, evenals de meeste papegaaiachtigen, verzot op fruit, bessen, zaden, blad- en bloemknoppen; het is dan ook geen wonder dat zij geregeld boomgaarden, tuinen en aanplantingen met een — uiteraard niet welkom — bezoek vereren, om te kijken of er iets van hun gading is. Zij zijn vooral gek op de saprijke guave-vruchten; om deze te bemachtigen hangen de vogels in alle mogelijke en onmogelijke standen met tot het uiterst gestrekte of vreemd gedraaide halzen. Voor dat lokkende fruit hebben ze kennelijk zelfs een „stijve nek" over! Ook schijnt het dat ze wat graag het sap van een bepaalde suikerpalm lusten. De inheemsen gebruiken deze vloeistof als een soort roesverwekkende drank, althans het heeft ongeveer een eendere uitwerking als alcohol. Zij maken hiertoe inkervingen in de palmbloom en vangen het begeerde op in kokers van bamboe. (De in het hooggebergte van Java levende hangparkieten hebben de gewoonte in dergelijke kokers te overnachten en niet zelden worden ze daarin gevangen.) Op Ceylon snoepen de Kanni Kili's van dit sap, maar het is mij niet bekend of zij ook in de opvangkokers kruipen; dat heeft men mij niet verteld. Wel weet ik, dat de diertjes „tipsy" worden en als het ware in een verdovende roes verkeren; zij

kunnen dan gemakkelijk worden gepakt. Het is dan ook heel gewoon overal bamboekooien te zien hangen met daarin een paar van deze „hangers". Men voedt ze daar met gekookte rijst, bananen en ander fruit.

Het is een lust deze diertjes in het wild gade te slaan. Parmantig rechtop wandelen ze over takken en twijgen, klimmen er langs, waarbij ze de kromme snaveltjes als derde poot gebruiken, of hangen met de kop naar beneden. Niet zelden kan men zulke hangende paartjes zien minnekozen en trekkebekken; ook het slapen geschiedt veelal in deze stand, doorgaans in troepjes bij elkaar tussen het dichte gebladerte.

Hun vlucht is zeer snel, recht toe, recht aan, maar wel golvend. Doorgaans gaat het vliegen gepaard met een zeer hoog, schril gekrijs.

Voor hun nest zoeken de Ceylonse parkietjes diepe holten in bomen of dikke takken. Hebben zij er een ontdekt, dan knagen zij de bodem uit tot een soort ketel en deponeren daarin een laag leerachtige bladeren, die als bedje dienst moeten doen voor de drie — soms slechts twee — eieren. De bouwstoffen worden niet met behulp van de snavel naar het nesthol gebracht, maar tussen de rug- en stuitveren gestoken. Komt de vogel zo „opgetuigd" in het hol dan schudt hij zich de veren, zodat de bladerlast er uit valt en gaat een en ander vervolgens ordenen. In het begin zijn de eieren, die gemiddeld 18,5 x 15 mm meten, smetteloos wit maar naarmate de broedtijd, die circa 22 dagen duurt, vordert worden zij besmeurd met nestvuil.

Het broeden komt uitsluitend voor rekening van het vrouwtje, maar haar echtgenoot is wel zo attent haar tijdens deze moeilijke, vervelende periode van de nodige snavelkost te voorzien.

Op Ceylon broeden de vogels van april tot en met juli maar als het weer een beetje meewerkt, kan men reeds legfels aantreffen in januari. Men heeft mij verteld dat er per broedseizoen twee en soms zelfs drie broedsels worden geproduceerd, maar dit kan ik helaas niet bewijzen.

Ziekte- verschijnselen bij Irene buul-buul

Het is U wel bekend, dat ik, indien een vogel is doodgegaan, altijd zeer geïnteresseerd ben in de doodsoorzaak.

Als leek komt men zo gemakkelijk tot allerlei gissingen, maar bij onderzoek blijkt dan, dat men er volkomen naastzit. Zo nam ik van een importeur een volgens mij doodskandidaat pop Irene buul-buul (Fairy Blue bird) mede.

Deze vogel was reeds aan een liefhebber verkocht geweest — moet dus toen wel een gezonde indruk bij de koper gemaakt hebben — maar werd na een dag of veertien in niet te goede toestand teruggebracht en door de importeur omgeruild voor een andere pop. Zoals U uit het vorenstaande zult hebben begrepen was de door mij mede genomen Irene buul buul nu niet bepaald je dat. Ik heb het diertje opgekoooid — in de kooi een 60 watt Elstein dänkelstrahler — en het volgens mij passend vruchtenmenue verstrekt. In de door mij nageslagen literatuur werden de Irene buul-buuls als specifieke vruchteneters genoemd. Daar zij in de vrije natuur schijnbaar ook dol zijn op nectar, verstrekte ik ook

melk met honing met iets sanostol er in (in het algemeen oppassen voor zuur worden van de verstrekte voedingsmiddelen). Na ± 4 à 5 dagen ging de vogel dood.

Symptomen vooral de laatste dagen: heftig naar lucht happen, schudden met de kop. Soms, bij iets vast voedsel tot zich nemend, leek het of het dier zou stikken. Gezien deze symptomen leken deze m.i. wel te wijzen in de richting van luchtpijpwormen.

Naar Utrecht, ter nadere onderzoek van de doodsoorzaak opgestuurd zijnde, kreeg ik de volgende uitslag van dit onderzoek.

Gemakshalve door mij van letters voorzien:

- In de longen enkele speldeknop grote tot miliair grote wittige scherp afgegrensde afgekapselde haarden.
- Ziehl - neelsen: negatief.
- De darm bevat wat brokken fibrine.
- Faeces: zeer veel coccidiën.
- Cultures: Salmonella typhimurium uit lever en hart. (Valmonella). Aspergillus fumigatus uit de long.

Toelichting mijnerzijds.

- a. Bij ontstekingen tracht het lichaam zo mogelijk deze ontsteking af te kapselen, zodat zij zich niet verder uit kan breiden. Daar dit natuurlijk enige tijd vergt, moeten dus de longen vroeger al eens een besmetting hebben doorgemaakt, die als het ware tot rust gekomen was.
- b. Dit schijnt een reactie proef te zijn o.m. op t.b.c. Dus in dit geval was geen sprake van t.b.c.
- c. Wanneer de darm geprikkeld wordt kunnen de zeer fijne bloedvaten in het darmslijmvlies (z.g. capillairen) fibrine uit het bloed doorlaten (fibrine heeft met de stolling van het bloed te maken).
- d. Het begrip coccidiosis (veel optredend bij niet goed gehuisveste kuikens) is m.i. voldoende bekend. De besmetting met coccidiën schijnt bij jonge dieren veel meer slachtoffers te eisen, dan bij oudere.
- e. Tot de salmonella groep behoort o.a. de paratyphus. Wanneer zelfs sporen van salmonella typhimurium in het hart worden aangetroffen, wijst dit op een heftige besmetting.

Aspergillus fumigatus is een schimmel, speciaal in de longen.

Bij de groei van de schimmel wordt de ademhaling hoe langer hoe moeilijker, vandaar de ademnood bij het kopschudden, door mij abusievelijk aangezien voor misschien de aanwezigheid van luchtpijpwormen. Dus: totaal er naast.

Tot slot: Laat iedere liefhebber (handelaar) zijn dieren door een juiste behandeling (voeding-huisvesting), trachten hun natuurlijke weerstand te doen behouden. Gaat die natuurlijke weerstand verloren, dan krijgt iedere besmetting soms latent aanwezig, veel gauwer vat op hen, met alle nare gevolgen.

Voordat ik van de importeur de pop Fairy Blue bird (Irene buul buul) medenam, had ik nog 2 mannen Fairy Blue bird van hem in behandeling. Beiden wederom, volgens mij, uiterst slappe types. Het is mij gelukt één dezer mannen weer geheel in goede conditie aan de importeur te kunnen teruggeven. Als beterschap intreedt, ziet men veelal geleidelijk aan de vogel veel beweeglijker en schuwer worden. En juist dat zien beter worden en de spanning of dit zal gebeuren, is voor mij de stimulans, om de grote zorg die de vogel vereist, te kunnen opbrengen.

Helaas legde de tweede man, na zeker een maand in mijn bezit geweest te zijn, het af. Enige keren constateerde ik ademnood, maar deze ging geleidelijk over en hoopte ik het diertje er door te kunnen halen. Als resultaat van het onderzoek naar de doodsoorzaak ontving ik uit Utrecht de volgende constatering:

- a. Zeer mager mannetje.
- b. De darm heeft een sereuze inhoud.
- c. Faeces: zeer veel coccidiën.
- d. Cultures negatief.
- e. Diagnose: coccidiosis.

Toelichting:

- a. Begrijpelijk, de laatste week nam het diertje praktisch geen voedsel meer tot zich.
- b. Sereuze inhoud van de darm betekent dat de darm door prikkeling veel vocht heeft afgescheiden.
- c. Spreekt voor zichzelf.
- d. Cultures negatief wijst op geen aantoonbare andere infecties.
- e. Als c.

Daar coccidiosis vroeger een veel gevreesde ziekte, speciaal bij kuikens, was, heb ik mij voor nadere informatie gewend tot de heer v. Dam, bekend keurmeester en fokker van krielkippen. Deze heer deelde mij het volgende mede:

Tegenwoordig is de coccidiosis geen probleem meer voor de kuikenfokker.

Aan het zacht voer voor deze dieren wordt tegenwoordig door de fabrikant iets toegevoegd, dat de dieren beschermt tegen de coccidiosis. Wat dit „iets” is en of het ook aan het zacht voeder voor de volwassen kip wordt toegevoegd kon de heer v. Dam mij niet zeggen.

Gezien het feit, dat eigenlijk ieder kuiken (slacht of later fokdier) dit „iets” regelmatig binnen krijgt, schijnt het dus geen enkele nadelige werking later te hebben. Ik vraag mij dan ook af: zou het toevoegen van dit „iets” ook aan onze universeelvoerders niet in staat zijn alvast één van de ziekteverwekkers van onze vogels nl. de coccidiën uit te schakelen? Gezien het feit dat ik nog nooit enige reactie van een dierenarts-vogelliefhebber op een bepaald artikel heb geconstateerd, zou ik nu een beroep willen doen op de fabrikanten van universeelvoerders om ook hun visie op één en ander eens te willen geven.

Tot slot nog iets heel merkwaardigs.

De heer v. Dam deelde mij nog mede, dat vroeger één à twee druppels bleekwater op een liter water een beproefd huismiddel tegen coccidiosis — althans bij kuikens — was.

ENGELSE POSTUURKANARIES

Met postuurkanaries is het niet alleen maar de bedoeling om zoveel mogelijk jonge kanaries te kweken, maar om ze zo te kweken dat ze allemaal veel lijken op de ideale vogel van het ras waarvan we liefhebber zijn. De beste manier om jaar in jaar uit goede postuurkanaries te kweken is, door uw eigen stam te vormen. Om dit te

doen hebt u de beste man nodig die u ergens machtig kunt worden. Hoogstwaarschijnlijk zal hij toch wel fouten hebben, want onze ideale vogel hebben we nooit gezien behalve natuurlijk op een prentje. Als we deze man eens goed bestuderen kunnen we gewoonlijk de fouten nog al vlug vinden, en na die goed genoteerd te hebben moeten we er nog eens op uit, maar deze keer om drie poppen op de kop te tikken. Als onze goede man b.v. te korte poten heeft, een kop die niet rond genoeg is en een snavel heeft die te groot is, dan moeten we een pop hebben die stevige lange poten heeft, een tweede die een bijzondere mooie kop heeft en een derde met een mooi klein snaveltje. Dit wil dus zeggen dat alle poppen uitmuntend moeten zijn op een gebied waar de man zijn fouten heeft. De andere gedeelten van de poppen zijn niet zo erg belangrijk, omdat het onze bedoeling is om hun toch maar voor een jaar te gebruiken en ze dan van de hand te doen. Als de man een hooggele is, dan moeten de poppen allemaal lichtgele zijn en natuurlijk andersom. De vier vogels die we nu hebben moeten beslist onverwand zijn, want als ze familie van elkaar zijn zullen alle fouten die aanwezig zijn in de stam worden vastgekweekt en dat is niet de bedoeling. De man wordt met deze drie poppen gepaard en het resultaat is dat al de jongen broers en zusters of half broers en half zusters zullen zijn en ze zullen dus allemaal 50% van het bloed van de man hebben. Deze jonge

vogels zullen er niet bijzonder goed uitzien en zullen waarschijnlijk wel waardeloos zijn voor het tentoonstellen, maar we hoeven ons daarover helemaal niet druk te maken, want ze zijn te verwachten en zijn het begin om betere vogels te kweken.

Als u een beetje geluk hebt gehad met het kweken en b.v. tien jongen hebt van deze drie paartjes, dan moeten deze het volgende jaar met elkaar gekruisd worden; half broer x half zuster tot dat ze allemaal gepaard zijn. U mag echter niet broer x zuster, hooggele x hooggele of lichtgele x lichtgele paren. Als er nog een jonge pop overblijft kan die nog met de oude man gepaard worden. Zoals al eerder gezegd worden de oude poppen maar voor een jaar gebruikt en dit geldt ook voor onze eerste en niet erg goede jongen. De jonge vogels die we het tweede jaar krijgen zijn het kweekmateriaal waarmee we dan toch een aantal jonge postuurkanaries hopen te kweken die voor het tentoonstellen geschikt zullen zijn. Van nu af moet beslist de beste h/gele man met de beste l/gele pop en andersom gepaard worden. Daarna de tweede beste enz. tot dat alle vogels voorzien zijn. Zoals u kunt zien wordt het percent van bloed van de stamhouder op deze manier ieder jaar hoger en na vier of vijf jaren zullen al uw kanaries er dan ook werkelijk als broers en zusters uit beginnen te zien. Sommige zullen beter geschikt zijn voor het tentoonstellen dan andere, maar ook de minder goede zullen nog in staat zijn om de betere vogels voort te brengen, omdat, ook al kunt u dat op het oog niet zien, ze toch al de goede punten in hun bloed hebben. Zover als ik weet, is deze manier om uw eigen stam te vormen de beste omdat u daarmee verzekerd wordt vogels te kweken die minstens zo goed zijn als de stamhouder en dikwijls nog beter. Met inteelt is er natuurlijk altijd een kans dat een stam verzwakt zal worden, maar als u zeker weet dat u geen vogels gebruikt, al zullen ze misschien heel goede tentoonstellingsvogels zijn, die maar een of twee eieren per nest leggen, of waarvan een groot gedeelte onvruchtbaar zullen zijn, zal u daar toch wel geen last van hebben. Het spreekt natuurlijk vanzelf, dat geen zieke vogels gebruikt mogen worden, en dat alle jongen waaraan iets ontbreekt er onherroepelijk uit moeten, ook als de vrouw of de verloofde dat zielig beestje graag wil houden. Voor de liefhebbers die om de een of andere reden niet zo lang willen wachten om hun eigen tentoonstellingsvogels te kweken is er toch wel een manier.

P. J. Sanders.

Deze is meer eenvoudig, geeft voor sommige niet helemaal zoveel plezier en zal gewoonlijk meer geld kosten, is naar een goed bekende liefhebber te gaan die over de jaren een goede stam heeft gevormd en dat bewezen heeft op de tentoonstellingen en van hem een aantal vogels te kopen. Ook de best bekende van de liefhebbers hebben

goede en minder goede postuurkanaries en de prijs wordt natuurlijk gewoonlijk verhoogd met de kwaliteit en zodoende ligt het er veel aan hoeveel u kunt betalen of u de beste of minder goede kanaries machtig kunt worden. Er worden postuurkanaries verkocht voor een tientje per per stuk, maar de eigenaar van de yorkshirekanarie die de beste vogel was van bijna zesduizend op de nationale tentoonstelling j.l. december in Londen weigerde er drieëneenhalf duizend gulden voor. In de meeste Engelse boeken over postuurkanaries zijn er een aantal zo genoemde „gouden regels“, waarvan gewoonlijk niet afgeveken mag worden. De eerste is dat twee hooggele vogels nooit gekruisd mogen worden, terwijl

dit met twee lichtgele zeldzaam mag worden gedaan. Een andere regel is dat behalve als u begint met het vormen van uw eigen stam, u altijd de beste man die u hebt met de beste pop in uw bezit moet kruisen. Velen denken dat, als ze een man ter waarde van 90 punten kruisen met een pop van 50 ze toch wel een aantal goede vogels zullen kweken, maar dat is gewoonlijk niet waar. Een kans is er natuurlijk wel, maar die is zo gering dat het jammer is om een mooie kanarie op die manier te misbruiken. Door eigen ervaring heeft de schrijver uitgevonden dat de boeken gewoonlijk gelijk hebben met hun „gouden regels“ en dat er heel weinig te bereiken is door hier van af te wijken. Als een donsveertje van een h/gele en een van een l/gele kanarie wordt genomen, kunt u bij vergelijking van die twee wel gemakkelijk zien dat de eerste nog al smal en hard is, terwijl het andere breder en veel zachter is. Met h/g x h/g worden de veertjes nog smaller en harder en daardoor zal de kanarie er dunner en groffer uitzien wat natuurlijk fout is. Met l/g x l/g wordt de bevedering breder en soms ook nog zachter met het resultaat dat de vogels er een beetje dikker uit gaan zien. Als uw kanaries er te dun en schraal uit beginnen te zien kan de l/g x l/g kruising wel behulpzaam zijn, maar u mag het zeker niet dikwijls doen, want anders is er de kans dat er „Lumps“ zullen komen zoals een aantal jaren geleden gebeurde met de Norwichkanaries en tot mindere maat ook met Glosters een weinig jaren geleden zoals al beschreven werd in het maandblad van „Onze Vogels“ van april 1967.

PRIJZEN VAN VOGELS IN AUSTRALIE

Dat de prijzen van vogels in de verschillende werelddelen opmerkelijk kunnen verschillen, viel weer op toen wij in het tijdschrift „Australian Aviculture“ van augustus 1967 de gemiddelde prijzen in Australië van een aantal vogelsoorten gepubliceerd zagen.

Een aantal prijzen (omgerekend in guldens) laten wij hier volgen:

Aurora-astrildes	f 40.—	per jaar
Blauwfazantjes	f 56.—	per paar
Cubavinken	f 48.—	per paar
Diamantvinken	f 16.—	per paar
Geschilderde astrildes	f 20.—	per paar
Gouldamadines	f 24.—	per paar
Zwartkopnonnen	f 100.—	per paar
Gordelgrasvinken	f 12.—	per paar
St. Helena fazantjes	f 56.—	per paar
Blue bonnet parkieten	f 40.—	per paar
Elegant parkieten	f 40.—	per paar
Halsbandparkieten	f 120.—	per paar

MOEDERMELK

D. VISSER

U zult zich afvragen wat dit hoofdstuk in een vogeltijdschrift heeft te zoeken, terwijl de Coöp. Condensfabriek „Friesland“ te Leeuwarden wel niet zal hebben geweten dat ze met al de nodige research tevens ook aan ons vogelliefhebbers een weldaad heeft bewezen.

Hun nieuwe vinding is een vervanging van de natuurlijke moedermelk, die onder de naam „Frisolac“ in de handel wordt gebracht. Als vogelliefhebber kunnen wij de kunstmatige moedermelk in al onze speciale richtingen gebruiken en dan nog wel speciaal bij die soorten, die ons doorgaans het meeste hoofdbreken kosten. Ik bedoel hiermede dan de vruchten- en insekteneters, maar óók bij het opfokken van parkieten, die door hun ouders werden verlaten, zou het gebruikt kunnen worden. Het gemakkelijkst, het voordeligst is, dat je het kunt gebruiken en klaarmaken wanneer het nodig is. Alleen niet voor een hele week, wat hopelijk begrijpelijk is, tenzij men over een vries- en/of koelkast beschikt, waaruit men dan naar behoefte per dag kan afnemen, indien het klaargemaakt is.

Nu is het niet zo, dat men alleen met „Frisolac“ zou kunnen volstaan. Waarschijnlijk wél wat betreft de aanwezige voedingsstoffen, maar niet ten aanzien van de „smaak“. Om deze „smaak“ naar believen van de vogel te regelen is het o.a. gemakkelijk van „Frisolac“ dat het vermengd kan worden, zodat het dus wél wordt geaccepteerd.

Voor bv. honingzuigers kunnen we de oplossing op smaak brengen door ze met honing te vermengen, die dan ook, gezien mijn eigen ervaringen, gaarne wordt opgenomen.

Voor bv. vruchteneters kunnen we de oplossing naar smaak vermengen met een banaan (in banaan zelf zit niet veel voedingswaarde).

Voor parkietachtigen is bv. de oplossing: vermengen met brinta of instant havermouth. Tal van combinaties met „Frisolac“ ('t is in poedervorm) zijn mogelijk, zodat het door en voor vrijwel alle soorten vogels te gebruiken is.

't is te begrijpen dat dit poeder als vervanger van de natuurlijke moedermelk reeds dóór en dóór is beproefd en wetenschappelijk verantwoord is, waardoor wij als vogelliefhebber weinig risico's lopen.

Mijn persoonlijke ervaringen en die van de heer H. C. J. de Boer, die mij als arts met genoemd artikel in kennis bracht, zijn zeer gunstig. Mijn honingzuigers bv. zijn aan 't ruien en de veren stuiven er uit dat het een lust is, zodat dus de rui in 't geheel geen probleem is. Toen een jonge

tortelduif bij één mijner kennissen op 3-daagse leeftijd werd verlaten, werd naar „Frisolac“ gegrepen, met als gevolg na zes weken een zeer tamme, volgroeide vogel. Of mijn kennissen het voor een tweede maal overdoen, is de vraag, want begrijpelijk is, dat dit een enorm jobswerk is en vooral in de eerste dagen een tijdrovend gebeuren was. Maar alle moeite werd dan toch ook beloond. Toch doet zich op dit moment nog een kleine moeilijkheid voor, nl. het overwinnen op hard voer. Dit wordt eerst helemaal niet geaccepteerd, maar toen het voorgeweekt werd ging het goed, terwijl nu dus langzamerhand wordt overgegaan op harder voer en tevens wordt niet zoveel meer uit de hand gevoerd, zodat de vogel nu zelf moet leren het voedsel te vinden.

Dit zelfde zal zich waarschijnlijk bij grote parkieten kunnen voordoen, en vooral wanneer het om de zeldzamere en duurere soorten gaat, is het de moeite van 't proberen waard.

Nu heeft U zich reeds afgevraagd wat voor wonderprodukt dit „Frisolac“ dan wel is. Op onderstaand staatje kunt U dat zien en vergelijken tussen echte moedermelk en de vervanging.

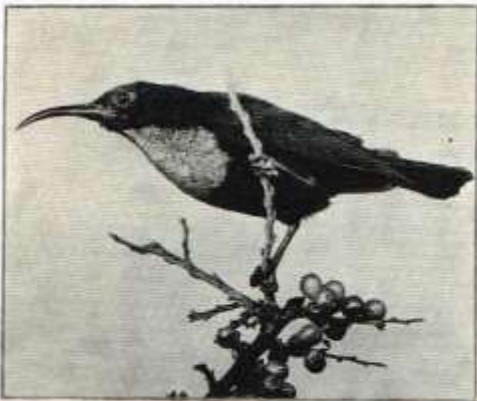
	Moedermelk per 100 cc.	Frisolac per 100 cc.
eiwit	1,0—1,5 gram	1,9
albumine + globuline/caseïne	1,5	1,5
vet	3,2—4,0 gram	3,5
lactose	6,8—7,0 gram	7,0
minerale as	0,2—0,3 gram	0,26
hiervan Ca	30—35 mg.	55
P	13—16 mg.	25
Ca/p	2,2	2,2
Mg	4 mg.	6
K	40—50 mg.	52
Na	10—15 mg.	13
Cl	30—40 mg.	30
Fe	80 mcg.	350
Cu	30—60 mcg.	35
vitamine A		0,075
D3	0,4—1,0 I.E.	83
E	0,4—0,8 mg.	0,8
B1	0,016 mg.	0,05
B2	0,043 mg.	0,1
Niacine	0,17 mg.	0,4
B6	0,01 mg.	0,04
Pantotheenzuur	0,2 mg.	0,2
B12	0,1 mcg.	0,1
Choline	9 mg.	10
C	5 mg.	5
Kcal.	67	67

de aanwezige vetzuren bestaan uit o.a.		
	Moedermelk	Frisolac
C6 caproenzuur	0—0,1 %	0,03 %
C8 caprylzuur	0,1—0,5 %	0,7 %
C10 caprinezuur	0,7—2,7 %	0,9 %
C12 laurinezuur	2,6—7,0 %	6,8 %
C14 myristinezuur	2,8—10 %	3,3 %
C16 palmitinezuur	21—28 %	23 %
C16.1 palmitoleinezuur	1,8—3,0 %	2,3 %
C18 stearinezuur	6,8—10 %	11 %
C18.1 oliezuur	36—40 %	39 %
C18.2 linolzuur	8—12 %	12 %
C18.3 linoleenzuur	0,3—0,5 %	0,6 %

Wissel

De

Nu zeggen ons deze cijfers waarschijnlijk niet veel, maar als een vergelijking is het toch wel aardig om te constateren dat op de kardinale punten hier en daar de zaak is verstevigd. Verder dat er van alles in aanwezig is voor de opbouw, de warmte, het onderhoud etc. etc. Ik stel mij voor, dat wanneer met Frisolac wordt gewerkt, er weinig aan het voedsel ontbreekt. Tevens is het dan bijzaak wat verder wordt bijgevoerd. In bepaalde toestanden zou men 't een of ander nog kunnen opvoeren.

Roodborst Honingvogel

De aanschaf van Frisolac levert ook al geen overkomelijke bezwaren, daar dit via Uw melkhandelaar te verkrijgen is. Eventueel in een reformhuis. Ook de kosten zijn relatief zeer laag nl. f 3.85 per bus van 454 gram. Een gebruiksaanwijzing zit in iedere bus, zodat U, afhankelijk van de soort vogel die U het wilt verstrekken de zaak kunt omrekenen. Mijn ervaringen zijn, dat het t.o.v. de honingzuigers niets uitmaakt en zij hebben het dan ook de gehele dag ter beschikking, zij het dan vermengd met honing en er voorts voor levend voedsel en fruit wordt gezorgd.

Met bovenstaande tip wens ik U veel succes en ik hoor gaarne t.z.t. Uw bevindingen.

G. VAN DER ZALM

BEPERKINGEN BIJ VOLIEREBOUW

I. Individuele beperkingen

Een liefhebberij wordt beleefd afhankelijk van de wijze, waarop zij biedt wat wij daarvan verlangen.

Ouderen staan er veelal anders tegenover dan jongeren, omdat zij enerzijds reeds een evenwicht hebben gevonden tussen de individuele verlangens en de biedkansen der liefhebberij, en anderzijds de aanwezige mogelijkheden hebben benut op een wijze die maakt, dat de niet aanwezige mogelijkheden niet meer deren.

Ook de oudere — of misschien beter gezegd de geroutineerde — liefhebbers hebben eens gestaan voor de beperkingen die voor ons gelden. Zij hebben een keuze moeten maken en gemaakt, hebben de liefhebberij ingericht op basis van de wel aanwezige mogelijkheden en staan nu niet meer stil bij wat toen niet mocht of kon.

Onze liefhebberij wordt gekenmerkt door allerlei beperkingen, hetzij van wettelijke, hetzij van praktische of persoonlijke aard.

Het is de bedoeling hier uit te lichten die beperkingen, die betrekking hebben op onze volière.

Wie zich eigenaar mag noemen van een hem bevredigende volière, is de vele beslissingen, die — wel of niet bewust — aan deze situatie zijn voorafgegaan, al lang vergeten. Het waren beslissingen, die verband hielden met onszelf, ons gezin, onze woning, onze financiële mogelijkheden, onze voorkeur, onze bureu, met wet en verordening. Zij, die nog aan het begin staan, zonder ervaring en vooral nog zonder inzicht, lopen het gevaar beslissingen te nemen, waar men later spijt van heeft of die men toch beter anders had kunnen nemen. Laten zij zich troosten met de gedachte, dat ook anderen dikwijls met schade en schande ervaring hebben opgedaan, waarvan zij nu kunnen profiteren.

Voor wettelijke beperkingen gelden vaste normen. Persoonlijke beperkingen vloeien voort uit persoonlijke omstandigheden en daarvoor geldt geen algemene lijn.

Wie aan de liefhebberij begint — aannemende dat wat wordt ondernomen zich verdraagt met het woord „liefhebberij” — moet zich een in-

BEPERKINGEN BIJ VOLIEREBOUW

druk hebben gevormd van wat er uit de bus kan en moet komen en dan begint het. Onze eerste beslissingen zijn gebaseerd op de noodzakelijke beperkingen door:

a. de financiën

Iedere liefhebberij kost geld. De één kan er meer voor over hebben dan de ander. Niet iedereen wil op dezelfde wijze beginnen. De aanvang kan gericht zijn op een kleine omvang, maar het kan ook anders. Het is een onderwerp waarbij persoonlijke omstandigheden volledig bepalend zijn. Welke keus men ook maakt, laat deze beperkt blijven tot de financiële mogelijkheden. Alles wat onze draagkracht te boven gaat vindt ergens vanzelf zijn ondergang en het moet betreurd worden, als de vogels uiteindelijk de dupe worden van zelfoverschatting in dit opzicht.

Wat een liefhebberij is moet een liefhebberij kunnen blijven en dat wil zeggen: niet alleen middelen om op te bouwen, maar ook om in stand te houden.

Vooral de jonge generatie heeft de neiging te groot te beginnen zonder dit vol te kunnen houden. Dan domineren de teleurstellingen. Het is beter beperkt te beginnen en zich aan te passen aan de eventueel gunstiger omstandigheden. Alleen: datgene wat men maakt, moet men goed maken, anders gaat het later nog meer kosten.

b. de plaats

Een volière moet op het gebied van de liefhebberij een weerspiegeling zijn van onszelf (hoe gevaarlijk dat ook kan zijn!). Zij moet laten zien **wat** wij er mee beogen, **hoe** wij het doen en **wat** het resultaat is. Daarom is het zo belangrijk de volière volkomen aan te passen aan de mogelijkheden die de plaats biedt. Voor een volière is ruimte nodig. Velen zullen zelfs bereid zijn er hun enige ruimte voor op te offeren. Het geeft allemaal niet, als er maar harmonie is tussen

plaats en omvang (en vormgeving). Dit geeft beperkingen, die men terstond moet onderkennen. Voor velen is het moeilijk zich in het begin een voorstelling te maken van wat het gaat worden. Dikwijls wordt het dan een kwestie van aanbouwen en veranderen op een wijze, die voorkomen had kunnen worden, indien men beter en tijdiger had gesteld, wat men nodig heeft bij wat ter plaatse kan.

c. de tijd

Als een volière deel uitmaakt van een liefhebberij, wil dat zeggen, dat er tijd aan besteed moet worden. De één heeft meer vrije tijd dan de ander. Men is overdag thuis of men is het niet. Men kan regelmatig zorg besteden aan hok en

vogels of niet. Het is duidelijk, dat het noodzakelijk is onze liefhebberij in overeenstemming te brengen met de noodzakelijke beperkingen door de beschikbare tijd.

Een voliëre moet schoon, degelijk en deugdelijk zijn. Alles moet zijn ingesteld op de zorg, die we gemiddeld kunnen betrachten. Doen we dat niet, dan krijgen we die „vogelhokken“, die men beter 's nachts dan overdag kan zien. Juist in dit opzicht vraagt onze liefhebberij verantwoordelijkheidsbesef. Heeft men geen tijd, dan géén voliëre. Anders de omvang en de inrichting aanpassen aan de tijd die we wél beschikbaar hebben.

De hierboven genoemde soorten van beperkingen zijn in zoverre objectief, dat zij gericht zijn op de omstandigheden zoals die zijn en in acht genomen moeten worden. Daarnaast zijn er al die beperkingen, die wij zélf veroorzaken en onszelf opleggen.

Dat zijn de subjectieve beperkingen, waarmee wij onze ziel in de liefhebberij leggen en wel door:

1. de keuze van de vogels

Wat is het prachtig, dat meningen zo sterk kunnen verschillen. Juist daardoor zien we die vele variaties in vogelsoorten die worden gehouden. Verschillende vogels betekent: verschillende hok-

BEPERKINGEN BIJ VOLIEREBOUW

eisen. Verschillende hokeisen betekent: verschillende voliëres. Als wij kiezen voor bepaalde vogels, beperken wij ons in onze mogelijkheden, omdat wij moeten bieden wat de vogels nodig hebben. Jammer genoeg wordt de omgekeerde weg dikwijls bewandeld, die er op gericht is, dat de vogels maar moeten wennen aan het hok zoals wij dat geven. Een goede liefhebber richt zich naar zijn vogels en dat noodzaakt tot een bouwwijze die in de gegeven omstandigheden vereist is.

2. de vormgeving

Met inachtneming van de voorwaarden waaraan de voliëre voor onze vogels moet voldoen, kunnen we verder onze persoonlijke smaak tot uit-

drukking brengen. Hoogte, lichtoppervlakte, lichtinval, tocht, isolatie e.d. dwingen ons tot uitgangspunten in de vormgeving. Verder zal onze persoonlijke smaak beslissend zijn, waarbij onze voorkeur wederom een beperkend element bevat.

3. de omgeving

In de beide voormelde gevallen waren het beperkingen om persoonlijke redenen. Hier gaat het om beperkingen waarmee we persoonlijk rekening moeten houden omwille van anderen en dat zijn onze burens.

Als een voliëre zodanig uitvalt, dat onze burens er ook interesse in krijgen, dan zijn belangrijke moeilijkheden overwonnen. Dan kunnen we nog eens een beroep op hen doen om de vogels te verzorgen, als we plotseling weg moeten. Ook in dit opzicht is een goede buur beter dan een verre vriend. De moeilijkheid is echter, dat wij, voor het zover is, zelf al zoveel beslissingen hebben genomen, die nog maar moeten bewijzen, dat onze burens er ook iets in zullen zien. Daarom is het zo belangrijk tijdig rekening te houden met anderen. Beperk U in de keuze van vogelsoorten, die hinderlijk kunnen zijn. Zorg ook, dat de voliëre geen onnodige hinder veroorzaakt door zonwering, uitzichtbelemmering, vuilnis of zelfs een onverzorgd uiterlijk. In dit opzicht moeten we eerst zelf bewijzen, dat we het goed bedoelen.

Als tot zover is stilgestaan bij de beperkingen in onze voliërebouw, waaraan wijzelf debet zijn, dan moeten nog volgen die vele beperkingen, die ons door anderen worden opgelegd.

(wordt vervolgd)

VRAGEN OVER ?

Grasparkieten aan:

H. C. Müller, Lijsterbeslaan 88 te Rotterdam-12.

Bastaarden en Grote parkieten

H. G. v. Oorschot, Pastoriedijk 386², Pernis.

Tropische vogels

G. v.d. Watering, Theresiastraat 25, Roosendaal.

Zebravinken en Jap. Meeuwen

N. Oomkens, Heidehoflaan 12, Barchem (Gld.)

Kleurkanaries

H. J. Veerkamp, Lorentzlaan 19a, Schiedam.

Waterslager en Harzerkanaries

M. van Woezik, Regentessenlaan 378, Den Haag.

GROENE DWERG-VRUCHTENDUIF

door A. Rutgers

De schilder Heinzel stelt ons hier een zeer zeldzame vruchtenduif voor, waarvan zich in enkele musea slechts weinig balgen bevinden en die men waar ook ter wereld tevergeefs in dierenparken of bij particuliere liefhebbers zal zoeken.

Het was dan ook een hele opgave de doopceel van dit mooie diertje te lichten. Bij geen enkele auteur was er iets te vinden en in geen enkele jaargang van alle Europese tijdschriften van de laatste twintig jaar wordt er over hem gerept. In Peter's Check-list of Birds of The World wordt hij vermeld in de Familie Columbidae en de Subfamilie Treroninae en met een eigen geslachtsnaam **Chrysoena**, waartoe slechts 3 soorten gerekend worden. Alle drie stammen ze van de Fidschielanden, een gebied waarover alleen in een oude jaargang van **Ibis** iets te vinden is en dan juist over de twee hier niet afgebeelde soorten **Chrysoena victor**, de **Oranje Duif** en de **Gouden Duif**, **Chrysoena luteovirens**. Van deze beide duifjes is bekend dat ze zich uitsluitend in vruchtendragende bomen en struiken ophouden en zich dus met allerlei vruchten en bessen voeden. Het laatstgenoemde duifje is in 1924 in een volière gehouden en werd met vruchten, kanariezaad, cake en gekookte rijst gevoed. Men mag echter met enig optimisme wel aannemen dat de Groene Dwerg-Vruchtenduif, die nog beter de **Geelkop-Kandavu-duif** genoemd zou kunnen worden naar het enige eiland, Kandavu, van de Philippijnen, waar de vogel voorkomt. In het zojuist uitgekomen standaardwerk over duiven van Derek Goodwin: **PIGEONS AND DOVES OF THE WORLD**, een uitgave van het Britse Museum, thans verkrijgbaar voor f 65,— wordt nog een tweede eiland genoemd, n.l. Ono. Men zal dit duifje in dit werk onder zijn wetenschappelijke naam tevergeefs zoeken, want, zoals dit zovaak gebeurt, is de geslachtsnaam komen te vervallen en is deze duif opgenomen in het ca. 37 soorten tellende geslacht **Ptilinopus**. Als men de tweede naam opzoekt vindt men echter wel een duif **Ptilinopus viridis**, maar die stamt van de Molukken, van de Papoea-eilanden en van de noordwestkust van Nieuw Guinea, en zou naar de beschrijving te oordelen de **Roodkeel-Vruchtenduif** genoemd moeten worden.

Met zekerheid heb ik echter kunnen vaststellen dat de thans geldende wetenschappelijke naam luidt: **Ptilinopus layardi**. De vogel werd op Kandavu ontdekt door Layard en voor het eerst beschreven in 1878 in de publicatie van de Londen- se Zoological Society door Elliot.

Meer dan de beschrijving aan de hand van balgen is er niet bekend en ik laat daarom deze beschrijving in extenso volgen.

Het formaat en de vorm komen geheel overeen met die van de Gouden Duif, d.w.z. de lengte bedraagt ca. 18 cm en de vorm is gedrongen, de staart kort en de houding enigszins opgericht. De gehele kop is groenachtig geel en op de plaats van de afscheiding tussen dit geel en de groene lichaamskleur is het geel wat bleker en vormt als het ware een ring. De onderbuik en de wolachtige dijveren zijn hoofdzakelijk grijs, de onderstaartdekveren zijn, evenals de ondervleugeldekveren helder geel. De buitenste slagpennen zijn dof-groen en hebben heldergele veerzomen. De rest van het gevederte is glanzend donkergroen met glinsterende goudgele franjes aan de mantel, het onderste gedeelte van de nek en bovenste deel van de borst, welke franjes gevormd worden door splitsingen der veren. De dekveren zijn haarachtig. De ogen zijn geel. De poten en snavel zijn groen. Dit laatste staat nadrukkelijk vermeld op de labels die aan alle balgen op één na voorkomen. Op die ene staat echter (als die vermelding tenminste correct is) dat de snavel blauwachtig zwart is en dat de poten karmijnrood zijn. De hier afgebeelde vogel voldoet dan aan deze laatste beschrijving.

Het vrouwtje is donkergroen met zwartachtige, geelgezoomde grote slagpennen en bleekgele ondervleugel- en onderstaartdekveren. Maar ook hier zijn de geleerden het niet helemaal met elkaar eens, want Berndt & Meise vermelden op bladz. 632 van de 2de band van **Naturgeschichte der Vögel** nadrukkelijk dat man en pop gelijk zijn aan het vrouwtje van de **Oranje Duif** en dat het vrouwtje alleen wat grijzer aan de buik is. Zeker is dat er slechts weinig exemplaren in de musea liggen en dat de kleuren erg verbleekt zijn. Men heeft bij een chemisch onderzoek vastgesteld dat de gele kleurstof uit luteïne en zeaxantine bestaat van de formule $C_{40}H_{56}O_2$.

Alleen van de nauwverwante Oranje Duif is bekend dat een normaal vlak en slordig duivenest wordt gebouwd en dat een legsel uit 2 eitjes bestaat. Als deze opgave juist is wijkt hij van andere **Ptilinopus**-soorten af, want van enkele is bekend dat er slechts 1 ei wordt gelegd.

Vruchtenduiven mogen zich jammer genoeg niet in een grote populariteit verheugen, wat deels te wijten is aan de voedselsamenstelling, deels aan het feit dat ze een verwarmd winterverblijf nodig hebben en bovendien niet als erg verdraagzaam met soortgenoten bekend staan.

De Duitse naam luidt: Kandavu-Fiaumfusztaube, de Engelse Yellow-headed Dove, Velvet Fruit Dove of Kandavu Dove.

op berichten over de levenswijze en verzorging in een voliëre of vitrine.

Bij de wetenschappelijke naamgeving volgt men de laboratoriumonderzoeken op de voet en een groep wetenschapsmensen is geneigd bij iedere opvallende afwijking een nieuw geslacht te vormen. Men noemt deze mensen de „splitters”. Er is een tegenstroming, die de neiging heeft verschillende geslachten weer tot een geslacht te verenigen. Op zich zelf is deze beweeglijkheid natuurlijk begrijpelijk, omdat men steeds dieper naar de verwantschappen gaat graven, maar bij de gebruikmaking van de bestaande literatuur wordt men soms op een dwaalspoor gebracht. In ons geval moest de naam *viridis* (= groen) vervallen, omdat deze naam reeds eerder, n.l. in 1755 door Linnaeus was gebruikt voor de Roodkin-Vruchtenduif. Aangezien echter ook de geslachtsnaam werd opgeheven was de hele duif gevlogen! Het wachten is nu op de eerste levende import en

KANARIE-OPFOKVOER UIT BELGIË
gefabriceerd door Versele Laga N.V., de grootste voederfabriek in België, met eigen vitamiefabrieken

KANARIE-OPFOKVOER
gegarandeerde samenstelling op de verpakking.
Hoeft niet aangemaakt te worden.
Volledig verteerbaar en daardoor goedkoop in gebruik.

VERSELE UNIVERSEEL KORRELS
voor mereis, lijsters, Japanse nachtegalen
Vraag inlichtingen en gratis monsters.
Importeur **VIC VAN HEESWIJK - VEGHEL**
Postbus 63 - Telefoon 04130-4059

VORM EN TYPE BIJ DE GRAS

Vervolg van onze vogels no. 3 maart 1968 pag. 108

Metingen aan de schedel

De vorm van de kop van de grasparkiet speelt bij de kweek een grote rol en bezorgt zowel de kweker als de keurmeester soms grijze haren. De metingen aan de schedel stelden mij voor de volgende problemen:

1. Welke maat is van belang voor de zgn. achtervulling van de kop?
2. Welke maat is van belang voor de zgn. wenkbrauwen?
3. Zijn er schedelmaten, die de breedte van het masker kunnen beïnvloeden?

De kwaliteiten van de koppen der gemeten vogels waren keurtechnisch gezien, als volgt:

De poppen A en B bezaten een zeer slechte kop, die ik bij de keuring op 12 à 13 punten zou waarderen.

van 18 punten was niet in dit onderzoek begrepen. Vooruitlopend op het volgende artikel kan ik U nu reeds zeggen, dat ik bij een uitzonderlijk goed jong van 5 weken maten heb gevonden, die aanmerkelijk beter zijn dan in onderstaande tabel zijn aangegeven, maar dat jong had dan ook de belofte van een uitzonderlijke topkwaliteit in zich. Een studie van deze tabel met gemeten maten is hoogst interessant en reeds nu, na de meting van een beperkt aantal exemplaren, kunnen we tot zekere voorzichtige conclusies komen.

Mijn eerste conclusie is, dat tussen de koppen van de mannen en van de poppen geen dimorfische verschillen in schedelbouw bestaan. In kwekerskringen spreekt men nog steeds van een manne- en een poppekop, maar de metingen tonen dergelijke sprekende verschillen niet aan, noch in de maten, noch in de verhoudingen.

maten in μm	lengte schedel . a	breedte schedel . b	hoogte schedel . c	breedte drug oogholten	breedte snavelocea	verhouding $\frac{a}{b}$	verhouding $\frac{a}{c}$	verhouding $\frac{a}{d}$	verhouding $\frac{a}{e}$
A- overjarige pop zeer slechte kwaliteit	197	148	127	98	108	1.33	1.55	2.01	1.86
B- dito als A	187	149	113	94	101	1.26	1.57	1.99	1.85
C- zeer zware pop 1966	210	162	136	114	117	1.30	1.54	1.84	1.80
D- dito als C 1966	208	162	131	119	122	1.27	1.57	1.75	1.69
E- overj. man. prima type 1966	212	164	130	120	126	1.29	1.63	1.77	1.60
F- zeer zware man 1965 langsligter 20mm	206	162	134	115	118	1.27	1.57	1.79	1.75
G- forse man 1966	200	155	132	114	118	1.29	1.52	1.76	1.70
H- opgegraven schedel (man)	200	156	134	105	112	1.28	1.49	1.91	1.79

Maten
van de
schedel

tabel A

De poppen C en D bezaten een aanzienlijk betere kop, variërend van 16 tot 17 punten met de opmerking, „mist voldoende achtervulling”. De mannen E, F en G bezaten ook koppen, die ik op 16 à 17 punten zou waarderen, en toonden ook een gemis van voldoende achtervulling van de kop.

De man H was een tamme parkiet, waarvan ik me de juiste kwaliteit niet voor de geest kan halen. (Het geraamte was opgegraven uit het „familiegraf” in de tuin). Een topvogel met een kop

Als parkietenkweker spreken we veel over de uitbouw van de kop en de schedel, maar wat zeggen de metingen ons nu?

De poppen A en B bezaten uitgesproken puntkoppen, oorspronkelijk zocht ik deze puntkoppen in de schedelbreedte en de schedeldiepte, maar in kolom 2 zien we het verschil tussen minimale en maximale breedte van 148 (A) tot 164 (E) een verschil dus van 1,6 mm. De schedel van vogel E is ruim 10% breder dan de schedel van vogel A, maar keurtechnisch, dus in levenden lijve, had

Ussel

De

PARKIET

W. BECKMAN

Ik een veel groter verschil in schedelbreedte verwacht. Tussen twee haakjes, de schedelbreedte van een werkelijke topvogel schat ik op 180 (in 1/10 mm). Deze maat baseer ik op de maat, die ik bij de reeds genoemde jonge vogel heb gemeten. Een opvallend feit was, dat de schedeldaken, de wat vorm betreft van de slechtste en van de beste schedel, gelijk waren, dezelfde gebogen vorm. Maar in werkelijkheid toonde de slechtste vogel een uitgesproken puntkop en de beste vogel niet, daar konden we alleen spreken van gemis aan voldoende achtervulling.

Als we nu naar de schedelvorm in fig. 1 kijken, dan zien we dat hoe langer de schedel wordt, des te meer achtervulling een kop krijgt. De achtervulling is dus niet afhankelijk van de schedelbreedte, noch primair van de schedeldiepte, maar van de schedellengte, en deze varieerde van 187 (B) tot 212 (E), een verschil van 24 (indien niet anders aangegeven, zijn dit maten in 1/10 mm, 24 is dus 2,4 mm), wat ruim 10% is. Hoe langer de schedel, des te meer achtervulling toont de kop en we kunnen een betere overgang kopnek verwachten in combinatie met de bevedering. Een belangrijk aspect is de plaats waar de halswervelholte zich bevindt, doch daar deze maat niet met voldoende exactheid te bepalen is, is deze niet in het meetprogramma opgenomen.

Op de schedel vindt geen vervorming plaats. Het schedeldak is strak overspannen door de schedelhuid, die precies de contouren van het schedeldak volgt, behalve waar de halswervel de schedel binnendringt. Op die plaats vindt weefselvorming plaats, zoals in fig. 1 te zien is. Bij de beoordeling van de kopvorm speelt echter de kopbevedering een grote rol, wat ik me te laat realiseerde. De lengte van de kopveertjes zal van grote invloed zijn op het totaalbeeld van de kop, een langere kopbevedering zal het totaalbeeld van de kop forser doen blijken dan de schedelmaat doet vermoeden.

Misschien zult U zeggen: Wat betekenen voor mij nu die millimeters? maar als we die 10% verschil overbrengen in de menselijke verhoudingen, dan zullen we een beter inzicht in deze verhoudingen krijgen. Een man van 1.60 en een man van 1.76 verschillen 10% in lengte en dat is toch wel degelijk waarneembaar.

Procentsgewijs vinden we de grootste verschillen bij de brug tussen de oogholte en het snavelbeen, variërend van minimaal 94 (B) tot maximaal 120 (E), een verschil van 2.6 mm, in procenten uitgedrukt t.o.v. de kleinste maat is dat 28%.

De breedte van de brug tussen de oogholten lijkt mij van zeer groot belang voor de plaatsing van de ogen en de vorming van de zo gewenste wenkbrauwen, hoe breder deze brug, des te mooiere kop. Ook de breedte van het snavelbeen heeft grote invloed op de kop en volgens mij ook op het masker. Een breed snavelbeen, waaraan de hals- en borstthuid is bevestigd, zal de gehele bovenbouw van de vogel verbreden.

De onderlinge verhoudingen van de schedel

Misschien dat U tot nu toe het meest geïnteresseerd was in de maten, maar de onderlinge verhoudingen van deze maten zijn voor ons parkietenkwekers (en vogelkwekers in het algemeen) van nog groter belang. Blijkt het dat deze onderlinge verhoudingen variabel zijn, dan geeft deze variabiliteit ons de mogelijkheden door selectieve kweek de vormen en de verhoudingen van de vogel zowel gunstig als ongunstig te beïnvloeden, m.a.w. dit zijn onze bouwstenen. Deze onderlinge verhoudingen liggen per vogel erfelijk vast en zijn onafhankelijk van goede of slechte milieu-invloeden, die wel invloed kunnen uitoefenen op de maximale groei van de vogel, maar niet die onderlinge verhoudingen kunnen aantasten in de vogel.

Kijken we nu eerst eens naar de verhouding van de lengte tot de breedte, $a : b$. De variabiliteit daarvan is niet zo bijzonder groot en varieert van 1.26 tot 1.33. Indien we een brede kop nastreven in verhouding tot de schedellengte, dan is de verhouding 1.26 het gunstigste en deze gunstigste verhouding vinden we bij pop B. De schedellengte bedraagt 187 en de breedte 149. Van de acht gemeten vogels heeft deze de kleinste schedel. De breedste schedel heeft vogel E (164) en de lengte daarvan is 212 en de verhouding $a : b = 1.29$. Nemen we nu aan, dat de schedel van B doorgegroeid zou zijn tot de lengte van vogel E, dus tot 212, dan zou de breedte van schedel B met de verhouding $a : b = 1.26$ verhoudingsgewijs toenemen tot 169. Natuurlijk zal de schedellengte van B niet zomaar in lengte toenemen, zelfs niet indien we deze vogel hadden opgefokt in een ideaal milieu, want ook de maximale groeilimiet is erfelijk bepaald en het vogeltje B zal wel minder gunstige groeifactoren bezeten hebben dan vogel E. Dit neemt echter niet weg, dat de verhouding van schedellengte: schedelbreedte bij vogel B iets gunstiger lagen dan bij vogel E.

De grootste variabiliteit vinden we in de oogholtebrug en het snavelbeen. Het meest gunstigst ligt de verhouding bij vogel D, de verhouding schedellengte : brugbreedte = 1.73. Het ongunstigst is de verhouding bij vogel A met 2.01.

Zouden we nu de verhouding 2.01 van A in D overbrengen, dan zou de brug van vogel D met

Vervolg op pag. 181

Het Japanse Meeuwtje

Joh. v. Dijk.

Foto:
P. Ramaekers

Japanse meeuw

In het julinummer van „Onze Vogels” gebruikt mevr. Y. Vis-Terpstra in de laatste alinea over dit vogeltje „Japanse Meeuwen zijn bij mij ideale vogels”. Een zinsnede waar ik het helemaal mee eens ben en mijn artikel wil dan ook bedoeld zijn, nogeens een lans te breken voor dit alom bekende vogeltje dat in de natuur niet voorkomt en toch bekend is geworden, waarschijnlijk het meest door zijn grote vruchtbaarheid en zijn eigenschap dat ze gemakkelijk te gebruiken is als pleegouder voor andere soorten.

Reeds vele jaren kweek ik naast vele andere soorten elk jaar een groot aantal van deze vogels en doe het nog steeds met groot plezier! Voor een paar jaar heb ik me het lot van een Jap. Meeuw een beetje meer aangetrokken. Het aantal werd steeds groter, wat niet erg is, maar wel

dat deze vogel achteruitging in gestalte en conditie en vooral in vitaliteit. In 90 van de 100 gevallen zal dit een gevolg zijn van sterke inteelt en uitputting van de vogels, door te veel broeden, en ook het gebruik van te jonge vogels voor de kweek. Ik heb mezelf toen voorgenomen op de bres te staan voor deze vogels en dit soort te verbeteren, niet alleen in grootte en vitaliteit, maar ook vooral de kleur. Voor dit laatste heb ik de hulp ingeroepen van de (Bronzeman) een der stamouders en het resultaat is, dat ik praktisch alle bontheid uit mijn Jap. Meeuwen heb verdreven en dat ik erg levenslustige vogels heb verkregen, wat zich het best uit bij het vangen met vangnet.

Men vangt ze niet meer zo gemakkelijk als voorheen. En dan verdient dunkt mij ook de J.M. een

plaats op onze T.T., U zult dan ontdekken hoe mooi de J.M. is, hetzij in het zwart of bruin, maar hij (of zij) doet het, bovendien is het een pracht vogel om als stam in te zenden, iets wat we op onze ond.T.T. nog veel te weinig tegenkomen.

En U zult dan ook ontdekken dat het dan nog niet zo gemakkelijk is J.M. in te zenden die 88 punten of meer halen, maar dit kan.

Gelukkig hebben we nu onze standaardseisen en aparte keurschalen voor deze vogel, waar ik bijzonder blij mee ben en aan onze kwekers is nu het woord om ze volgens die eisen te kweken en ze die plaats te geven die de J.M. toekomt.

Het kweken van J.M. doe ik in de broedkooi, wat mij beslist beter bevalt en met een 10 à 15 paartjes kan het niet anders om een gecontroleerde kweek te hebben. Natuurlijk worden ze geringd, en de winterdag zit ik dan weer heel gezellig bij een snorrende kachel, de kweekboeken van vele jaren terug op tafel, de spannetjes uit te zoeken voor het volgend seizoen, zoals ik dat ook met al mijn andere vogels doe. Een leuke, maar vooral ook interessante bezigheid.

Omdat mijn hok verwarmd is, begint de kweek meestal zo begin januari, omdat de oudste jongen ook voor de T.T. de meeste kansen hebben. Net als mijn andere vogels eten J.M. graag eivoer, wat ze dan ook in ruime maten aan hun jongen voeren. Proeven hebben bij mij uitgewezen, dat jonge J.M. met eivoer en zaad grootgebracht, forser en glanzender waren, dan die welke uitsluitend met zaad alleen werden grootgebracht. Groenvoer krijgen ze bij mate, daar er toch veel in de nestjes verdwijnt.

De jonge vogels gaan na 5 weken in de vlucht,

waar ze zich goed ontwikkelen en vlot afruien. Het sexen is altijd nog een probleem, maar bij jonge vogels van 4 à 5 maanden is het wel te zien aan het geslachtsdeel, een enkele twijfelaar daargelaten en daarnaast is voor een controle nog altijd de zang over. Mocht dus in de kooi met poppen nog een „Pop“ zingen, dan wordt die even overgebracht naar de mannenafdeling. Nu ik zover ben, een mooi beslag éénkleurige zwarte J.M. (ook wel donkerbruin genoemd) te bezitten ben ik ook begonnen met het kweken van éénkleurige lichtbruin. Mijn opzet is stammen te kweken, waaruit de bonthed is verdreven en daardoor een mooie J.M. te krijgen, niet altijd gemakkelijk, maar wel dankbaar werk.

Aan de semetrisch bonten ben ik nog lang niet toe, omdat de bontfactor volgens mij erg willekeurig vererft en men niet gauw semetrisch witvleugel kweekt enz., maar wie weet . . .

Naar ik hoop zullen nog vele liefhebbers met mij deze kweek serieus ter hand nemen en de J.M. zal U ruimschoots belonen.

En mocht U eens met overtollige mannen zitten, dan geen zorg, want zet ze gerust in de broedkooi. Geef ze een nestkastje en materiaal en ze bouwen een nest. Is dit klaar geef ze dan iedere morgen een eitje erin (U heeft altijd wel wat onbevuchte eitjes liggen, gebruik die ervoor) tot 4 à 5 stuks en in de meeste gevallen zullen ze gaan broeden en dan kunt U de eitjes verwisselen voor goede eitjes. En zo gebruik ik mijn losse mannen dan ook veel voor de kweek van spitsstaarten en binzen diamantvinken enz. Voor geval dat nodig mocht blijken. En als U vitale vogels hebt, zult U zien dat deze vrijgezellen het goed zullen doen samen.

ONKRUIDZADEN

PERZIKKRUID (*Polygonum persicaria*). Kleurenfoto uit „Vogelfutterpflanzen“ (Verlag Jacob Helène).

Van juni tot oktober is langs vele wegen, vooral op vochtige plaatsen, het perzikkruid te vinden, waarvan het zaad een uitstekend voedsel voor onze vogels vormt. Niet alleen de rijpe zaden, maar ook halfrijpe en zelfs de nog zachte, pas beginnende zaden, zijn voor vele vogels een lekkernij.

Uiteraard denken we op de eerste plaats aan de inlandse vogels, zoals goudvinken, putters, sijzen, groenvinken, girlitzen enz., voor wie dit zaad geschikt is, maar laten we dan toch ook bedenken dat vele prachtvinken o.a. goudbukjes, oranjeakjes, paapjes en dwergkardinalen, het graag eten.

Dit geldt niet alleen voor *Polygonum persicaria*, maar ook voor de andere *polygonum*soorten, zoals *p. convolvulus* en *p. aviculare*.

Perzikkruid wordt 30 tot 45 cm. hoog, maar vaak liggen de planten plat tegen de grond. Het is bekend dat de zaden een vlotte rui bevorderen.

Wilt U de zaden voor de wintermaanden opslaan, dan kunt U ze drogen, waardoor ze lange tijd goed blijven.

DE SIJS

De sijs, zoals zijn officiële naam is en niet het sijsje, wordt elders in ons land betiteld met elzensijsje, bloemsijsje en siesche. Hij wordt gerekend tot de meest ideale volièrevogels. Het is immers algemeen bekend, dat hij heel spoedig went aan zijn verzorger en er zelfs niet tegen op ziet iets lekkers uit diens hand weg te pikken. Het lijkt me overbodig hier een volledig signalement te geven, maar wel wil ik even attenderen op het verschil tussen beide seksen: het kostuum van het vrouwtje is aanzienlijk fletser van kleur dan dat van haar eega en ook mist zij het zwarte petje, zoals op de foto duidelijk is te zien en overigens is dat ook geen vrouwelijk kledingstuk. (Maar als men de huidige mode bekijkt...!)

M. de Jong

Waar bevinden zich de broedgebieden van de sijs? Als wij de befaamde **Atlas van de Europese vogels** van prof. dr. Voous voor ons nemen, dan zien we dat het geheel, met uitzondering van Midden- en Oost-Europa, een nogal „verbrokken beeld” geeft. West-Europa komt er bekaaid af, want in de Benelux-landen en Frankrijk staan vraagtekens, hetgeen wil zeggen, dat „informatie over het broedvoorkomen van een soort onduidelijk is”. In het hoogste noorden van ons werelddeel zal men hem tevergeefs zoeken en in het zuiden komt hij slechts op een paar plaatsen voor, namelijk in de Pyreneeën, een paar gebieden in Italië en een gedeelte van Zuidoost-Europa. Verdere woonoorden zijn Schotland, Ierland, een gedeelte van West-Siberië, een gebied rondom de Kaukasus, Mantsjoerije en Japan.

Hoe zit het met het broeden in ons land? Tot nu toe zijn er nog geen twintig broedgevallen binnen onze grenzen bekend en voor het merendeel berusten deze op waarnemingen van vluchtige jongen. Opmerkelijk is het, dat er in vrijwel geen museum of particuliere verzameling zich in het wild gevonden legsels van de sijs bevinden, althans niet voor zover mij bekend, maar aangezien meerdere personen meer weten dan één, houd ik me gaarne aanbevolen voor inlichtingen hieromtrent. Het is niet uitgesloten dat de sijs vaker in ons land broedt dan wordt verondersteld, maar dat het „over het hoofd wordt ge-

zien”. Het nest is namelijk uiterst lastig te vinden; dit blijkt ook wel uit het feit dat zich in de grote eiervverzameling in het Alexander König-museum te Bonn slechts drie in de vrije natuur gevonden legsels bevinden, terwijl de sijs in Duitsland toch niet bepaald een zeldzame broedvogel is. De fabel wil dat het nest van de sijs volkomen onvindbaar is en dat het alleen te ontdekken valt door een weerspiegeling in het water. Dat kwam, omdat de oude vogel er een steentje of gouden kogeltje in deponeerde, dat dit wonder veroorzaakte. Vond men toch zo'n nest — hoe, zal wel altijd een raadsel blijven — en nam men het steentje of kogeltje er uit, dan werd men zelf onzichtbaar! (De bekende Duitse ornitholoog J. M. Bechstein schreef echter in 1795 reeds: „Dasz das Zeisignest insichtbar sey, oder noch nie sey gefunden worden, sind also beydes Fabeln”.)

De nestbouw geschiedt volgens vrijwel alle auteurs uitsluitend door het wijfje, terwijl het mannetje haar op haar „sprokkeltochten” vergezelt. Dr. H. M. S. Blair, die deze vogeltjes in de Scandinavische landen grondig heeft bestudeerd, beweert echter pertinent dat **beide** vogels deelnemen aan de vervaardiging van de toekomstige wieg, die zich vrijwel steeds op grote hoogte bevindt in naaldhout aan het uiteinde van een tak tussen de wirwar van denne- en sparrenaalden. De fundamenten bestaan uit uiterst dunne takjes, die door middel van spinnewebben aan de uitgekozen nesttak worden bevestigd. Verder worden stengeltjes, grassen, mos en dergelijke benut, één en ander doorweven met insektespinnel, wol en paardehaar. De tamelijk diepe nestkom wordt warm gevoerd met allerlei pluus, wol en veertjes. Op dit zachte bedje komen de vier of vijf — zelden één minder of meer — lichtblauwe eitjes te liggen, die voorzien zijn van vlekjes en puntjes in diverse tinten bruin. Zij lijken zeer veel op die van de putter, maar zijn een ietsje kleiner en doorgaans wat blauwer.

Het broeden dat ruim tien of elf dagen duurt, geschiedt uitsluitend door het vrouwtje. Af en toe voert het mannetje haar op het nest, maar ook gaat zij niet zelden zelf op foerage uit. Als de jongen zijn uitgekomen blijft het vrouwtje ze nog enige dagen koesteren, terwijl in die periode het mannetje druk voedsel aansjouwt. In het begin krijgt het kroost uitsluitend dierlijk voedsel: bladluizen, larven, mierenlarven enz., maar later ook allerlei zaadjes, die in de krop van de oude vogels zijn voorgeweekt. De jongen vliegen uit als ze vijftien of zestien dagen oud zijn, waarna

het wijfje vrijwel steeds begint aan een tweede broedsel.

Voor de sijsjes beginnen met de nestbouw kan men genieten van de baltsvluchten van de mannetjes; met uitgezette veertjes en wijd uitgespreide staart vliegen ze rond boven de boomkruinen. Almaar luid zingend vliegden ze rond met heftig op en neer slaande vleugeltjes, die elkaar boven de rug soms haast raken. Maar ook kan men deze „zangvluchten” wel in de broedtijd waarnemen, vooral bij fraai, zonnig weer; niet zelden nemen er meerdere mannetjes aan deel. Het lijkt me een enig gezicht zo'n troepje van die kwieke diertjes als vlinders rond te zien darte-

lekkers te bemachtigen buitelen de vogeltjes als kwieke acrobaatjes aan de takjes, twijgjes of vruchten en gebruiken hierbij zowel hun pootjes als hun pincetvormig snebje. In **Zo leer je vogels kennen** vertelt Rinke Tolman, dat de sizen van november 1950 tot april 1951 in zijn tuin verblijf hielden, waar zij zich uitgebreid te goed deden aan de zaden van de teunisbloemen.

Op de grond bewegen de sijsjes zich hippend op mussemanier, terwijl de vlucht meer vinkachtig aan doet; tijdens het vliegen kan men duidelijk zien dat het staartje enigszins gevorkt is.

Tenslotte nog dit: dr. Vink beweert in **Onze zangvogels** dat men heeft gezien dat het vrouwtje de eerste drie dagen de ontlasting van de jongen di-

Sijsje ♀

Foto: Cees Scholtz

len in de transparante lentelucht. Ook jakkeren de paartjes wel achter elkaar aan, nu eens hoog in de lucht, dan weer tussen de takken der naaldbomen. Soms zit het mannetje tegenover zijn vrouwtje te zingen met opgezette borstveertjes en ietwat hangende vlerkjes, terwijl zij zich te goed doet aan iets lekkers. Dan weer zit het paartje druk te „vrijen”, te trekkebekken en te minnekozen op duivemanier, snort dan als op commando de hoogte in, strijkt weer neer, waarna het „geflikflooï” opnieuw begint.

Het voedsel bestaat uit zaadjes van allerlei naaldbomen, hoewel ook vruchtjes van elzen, iepen en berken wat graag worden geconsumeerd. Om het

rect na het voeren inslikte, maar dat ze het vanaf de vierde dag uit het nest vandaan droeg. Zijn er onder de lezers „sizenhouders” die dit eveneens hebben geobserveerd?

EEN OGENBLIKJE

door S. J. Houtenbos.

Een fijne tijd, voorjaartijd! Voor ons gezin, voor onszelf, voor onze hobby! Hebt U ook de tinteling gevoeld? Het niet-meer-kunnen-wachten? Veel liefhebbers hebben hun parkieten al in de broedkooien gedaan en de blokken opgehangen. Anderen, die wat nuchter zijn, gaan dat een dezer dagen nog doen.

Het is nog vroeg, U kunt nog van alles doen. We hebben natuurlijk goed geselecteerd, streng geselecteerd! We hebben goed gelet op het formaat van de vogels. We hebben goed gekeken naar de tekening van onze parkieten, de kleurkwaliteit, houding en type.

Veel liefhebbers fokken de laatste jaren alleen nog maar met grijsgroen, vanwege het Engelse bloed, fijne grote vogels. Uitstekend! Maar denk erom dat ook hier uitwassen mogelijk zijn. Sommige parkietelichamen zijn zó groot dat de kop in verhouding te klein wordt. Dat is natuurlijk fout. Let op de juiste verhoudingen in de lichaamsbouw.

Type-kweek

Hierdoor is een bepaalde kweekrichting ontstaan, waarbij aan het uitgebreide kleurenassortiment bij parkieten niet gedacht wordt. Formaat, flink groot, hoe groter hoe mooier, fors, stoere vogels. Dát is het doel van de type-fokkers.

Heel verdienstelijk werk. Dat hebben we nodig in onze liefhebberij. Deze fokkers zorgen ervoor dat er steeds voldoende goed fokmateriaal beschikbaar komt. Deze fokrichting kunnen we niet missen. Dank zij de typefokkers hebben we de hoogste sporten op onze parkieteladder bereikt. De Nederlandse parkiet telt weer mee, in tegenstelling tot vroeger, toen we het met kleine parkietjes moesten doen die (helaas) de bijnaam hadden van „Hollandse“ parkietjes.

Gelukkig is die tijd voorbij. We hebben nu pracht type vogels, dank zij degenen die het toen aandurften en veel hebben geïnvesteerd om de beste fokvogels van Engelse top-fokkers te kopen. Nederland spreekt mee. Een flink woord zelfs!

Kleur-fokkerij

Maar een nadeel van dit verschijnsel is, dat we praktisch nergens meer de echte kleurfokkerij

zien. Overal grijsgroen, groen, grijs en enkele blauwe parkieten. Daar houdt het dan mee op. Hier en daar (weer bij de spits-afbijters) vinden we nu Lutino's. Grote Lutino's, eveneens met Engels bloed.

Maar de échte kleurfokkers, waar zijn die gebleven? Liefhebbers die durven „Mendelen“, die met

Foto: Horst Müller

de kleuren van de parkieten spelen, die kruisingen doen. Verschillende lichaamskleuren met verschillende vleugelkleuren. Of bonte parkieten in een rijke kleurverscheidenheid. Dat was vroeger het meest fascinerend in onze hobby. Nu hebben we uitstekend fokmateriaal wat type betreft. Kunnen we dezelfde typen niet krijgen in blauwe grijsvleugels, in bruinvleugels, in de bontserie, in fallows, in regenboogparkieten?

Of denk eens aan mooie, forse grijze isabellen! Ik heb deze mogelijkheden wel eens eerder geopperd in *Vogelrevue* en ik herhaal dit omdat nu elke lezer eens hieraan herinnerd wordt. We kunnen nu samen in de komende reeks artikelen de mogelijkheden van de kleurfokkerij gaan bekijken. Samen fantaseren over de combinaties van kleuren die binnen ons bereik liggen. Kleurfokkerij met in achtname van het juiste, forse type.

Op papier, papieren droomvogels, door U in de praktijk tot werkelijkheid te maken.

Nee, we gaan niet geleerd doen, maar gewoon, simpel, in begrijpelijke taal, helder, animerend. Het gaat er tenslotte om dat U er wat aan heeft voor direct. Het is onze hobby, de parkietfokkerij. Voor ons plezier, ontspanning!

Het is allemaal „voor de lol“ en daarom heus niet zó belangrijk.

Natuurlijk moet U er wel iets voor doen, zoals U in beide voorgaande artikelen gelezen zult hebben. Maar hoofdzaak blijft de ontspanning, en dat vergeten we wel eens.

Maar als U een bepaalde kleurslag wilt fokken of als U een bepaalde combinatie voor ogen hebt, een combinatie dus van bestaande kleurmutaties, waarvan ik hierboven al enkele heb genoemd, schrijf me dat eens. Dan kan ik ze in deze rubriek behandelen. Mijn adres is: Nieuwlandersingel 14, Alkmaar.

Maar we gaan ervan uit dat het juiste type vogel behouden blijft. De kwaliteit die we nú kennen. Forse vogels, mooi egaal van kleur, met vleugels waarvan de punten elkaar niet kruisen, maar net raken, vogels waarvan de rug en staart één

mooie rechte lijn vormen, parkieten zonder kuil in de nek, zonder „hangbuik“ maar toch niet te smal, met een brede kop, het oog mooi centraal, parkieten met krachtige poten die stevig om de zitstok zijn geklemd.

Onze hobby is een mooie hobby, een fijne sport, waarbij we nieuwe vogels scheppen, mooie exemplaren, met kleuren zoals wij die ons hebben voorgesteld. We scheppen nieuwe levens; levens die voordien nog niet bestonden. Laten dat dan ook gezonde levens zijn, vitaal, sterk, krachtig! Wij hebben daar grote invloed op want het is onze hobby. Wij zijn er dus ook verantwoordelijk voor. Vandaar!

ORANJE-ROOD-ISABEL

W. Derksen

Foto: Ramaekers

Ter inleiding wilde ik eerst even enkele punten onder Uw aandacht brengen. Dit artikel is niet bedoeld als een diepgaande formulering van bovengenoemde kleur, niet voor de bijtint Oranje-Rood, dit punt is door de heer Adema in de vorige aflevering van Onze Vogels al van diverse zijden bekeken, en het zal echt niet de laatste keer zijn dat hierover geschreven wordt, want deze materie is niet eenvoudig oplosbaar en het zal wel altijd een twistpunt kunnen blijven. De hoofdkleur Isabel te formuleren lijkt mij evenmin in het stadium waarin we nu verkeren, niet verstandig, daar de heer Veerkamp gestart is met de nieuwe formulering voor kleurkanaries (reeds in boekvorm verschenen) nu tracht gemeengoed te maken voor de lezers van ons blad. Voor dit laatste zou ik U willen adviseren, doe Uw best het te volgen juist van het begin af, al lijkt het minder interessant en misschien wat zware kost. Met de nodige leesgierigheid wordt dit toch voor iedereen wel begrijpelijk voorgeschoteld. Oranje-Rood-Isabel, zoals de kleurplaat voorstelt, heb ik in werkelijkheid wel van betere kwaliteit gezien. Over zijn geheel genomen maakt deze vogel een wat te bruine indruk, waarop de lange vleugelvinnen dan weer een uitzondering maken. Juist

het zoveel mogelijk eenkleurig zijn bewijst de kwaliteit. Kritisch bekeken lijkt mij deze vogel ook niet geheel intensief, en dan ben ik ongeveer op het punt aangeland waarop ik dacht terecht eens te moeten wijzen. Juist deze schimmelfactor maakt de kleur Isabel altijd mooier, zachter en minder hard van tekening. Daarom mag de eis die onze standaard aangeeft, een zacht vloeiende minimale tekening echter wel zichtbaar, niet gelijk gehanteerd worden voor intensieve en schimmelvogels. Een Oranje-Rood-Isabel intensief zal altijd harder gestreept zijn dan een schimmelvogel van dezelfde kleur, mits beide dan ook van goede kwaliteit zijn. Juist de glans die een goede intensieve vogel moet hebben werkt nadelig op het pigment Isabel, evenzo op bruin. De schimmelfactor verdoezelt het pigment. Het beste kan ik het voorstellen dat de Isabel-tekening bij een schimmelvogel tot stand komt door een zacht krijt, en bij een intensieve vogel door een hard potlood getekend, dit dan wel in zijn scherpste contrast. Hopenlijk kunt U door deze voorstelling ongeveer de eis vaststellen die U voor de kleur Isabel moet aanleggen. De kleurplaat is zoals eerder gezegd niet van een geheel intensieve vogel. Nu geloof ik wel dat de Redactie er ook niet naar zal streven om altijd iets te brengen waarop niets is aan te merken, en hiermede bedoel ik om niet altijd de toppers van de tentoonstellingen uit te beelden. Het is voor een keurmeester ook veel gemakkelijker om minder goede eigenschappen te ontdekken dan de werkelijk goede, dit merkt U dan ook wel geregeld op Uw keurbriefje, maar neemt U dan van mij aan, ook deze aantekeningen zijn goed bedoeld.

Het samenstellen der fokparen om tot deze kleur te komen zal ik met enkele voorbeelden nog omschrijven, daar dit de laagst liggende kleur uit onze serie pigment-klassiek is zult U altijd over een man moeten beschikken die ofwel uiterlijk deze kleur draagt, of innerlijk vererft. Een Isabel-man is altijd zuiver verervend voor de kleur Isabel. Daarnaast kan een groene-Agaat en bruine man ook Isabel-verervend zijn, groen dan nog weer in meerdere typen. De eenvoudigste manier om deze kleur te kweken is Isabel-man en dito pop. De uitkomst is dan 100% Isabel, zowel mannen als poppen, of dit dan ook de beste worden hangt veel af van het ouderpaar. Wel wil ik er op wijzen dat bij deze paring vooral gelet moet worden op de hoeveelheid pigment van dit

ouderpaar, opdat U geen jongen kweekt die te licht in vleugel- en staartpennen zijn. Een veel meer toegepaste paring is Agaat-man Isabel-verervend x Isabel-pop, en over het algemeen is de kwaliteit van deze jonge Isabelvogels, mits de goede eigenschappen bij de ouders aanwezig, wel weer goed te noemen. Ook deze paring geeft Isabel mannen en poppen echter evenzo Agaat-mannen Isabel-verervend en Agaat-poppen. Natuurlijk wordt er bij al deze paringen ook gelet op de zo goed mogelijke aanwezig zijnde Oranje-Rood bijtint.

Groene en bruine mannen zijn minder geschikt voor de Isabelkweek, daar deze de volle ontwikkelingsfactor voor de kleur hebben, hetgeen voor Isabel minder gewenst is. Tot slot wil ik er nog op wijzen let niet alleen op de kleur, ook de houding, grootte, vorm en bevedering zijn factoren en eigenschappen zijn die erfelijk zijn, en waarop steeds meer gelet zal worden, juist door het perfectioneren der kleur.

Persoonlijk trek ik het mij het meest aan als op een keurbriefje van een mijner vogels, juist in deze rubriek, de keurmeester heeft moeten besluiten hier een mindering van het normale te moeten geven.

VOGELBESCHERMING IN ITALIE

De Nederiandse vogelliefhebber, die in het voor- of najaar in Italië verbleef, zal zich zonder twijfel menigmaal geërgerd hebben (om het zacht uit te drukken) aan de ongebreidelde vogeljacht, welke daar dan plaats heeft. Het lijkt er dan veel op of vrijwel iedere Italiaan met een geweer rondloopt en er een „sport“ van maakt zoveel mogelijk vogeltjes neer te schieten.

De oogst kan men dan vinden in vele levensmiddelenzaken, waar de kleine zangvogeltjes aan een draad geregen buiten hangen en wachten op kopers, waarbij bij warm weer vele vliegen op de dode vogeltjes te vinden zijn.

Een uitermate onsmakelijke geschiedenis, die er vrijwel iedere Nederlander van zal weerhouden deze vogeltjes te consumeren.

Gelukkig komt er binnen afzienbare tijd gedeeltelijk een einde aan deze mistoestanden. Met ingang van 1969 zal het namelijk in Italië verboden zijn om vogels kleiner dan de lijster in het voorjaar te schieten, vangen en verkopen. Een maatregel, welke door alle vogelliefhebbers zal worden toegejuicht. Jammer is het dat er geen maatregelen zijn genomen tegen de jacht in het najaar, maar dat schijnt niet zo'n eenvoudige zaak te zijn, daar velerlei factoren een rol spelen.

De gouldamadine

W. Beckmann

Vervolg van onze vogels no. 3, maart 1968, pag. 117

SAMENSTELLING EN VERERFING VAN DE KLEUR (1)

DE GEELKOP.

Geelkoppen kennen we in verschillende kleursterkten, van citroengeel tot warm okergeel. Allereerst citeer ik Gert Ziegler. „De geelkop amadine is in tegenstelling tot de zwart- en roodkopvariant, geen echte zelfstandige vorm, maar genetisch een zwart- of roodkopamadine, die alleen op grond van haar genetische constitutie het gele carotenoïde (lutein) in rood carotenoïde (astaxanthine) om te zetten. Dit is door prof. Völker, die een dergelijk gendefect reeds eerder bij de Afrikaanse Rotbauchwürger (*Laniarius atrococcinius*) had geconstateerd, ook bij de gouldamadine vastgesteld. Bij het onderzoek van de rode kopveertjes heeft hij alleen het bezit van astaxanthine kunnen vaststellen zonder een bijkomend geel component (ohne Beimengung gelber Begleitkarotenoïde). In de kopveertjes van de gele variant was uitsluitend geel carotenoïde (lutein) zonder bijmenging van rood carotenoïde aanwezig”. Tot zover het citaat van Ziegler.

Mijn standpunt heb ik al bij de beschrijving van de roodkop variant uiteengezet. In het kort wil ik dit nog even herhalen. Bij de roodkop zien we het volgende. Bij de ontwikkeling van de baard wordt over ongeveer 1 mm van het distaleind het lutein omgezet in astaxanthine, daarna wordt een overgangszone van ongeveer een ½ mm gevormd. De kleurscheiding tussen deze rode en gele zone is niet scherp, dit wijst erop dat zich aan de rand van de zone een kleurvermenging voordoet, ook de overgang van geel naar kleurloos is niet scherp begrensd.

Een overgangszone bestaat dus uit de twee kleurcomponenten rood en geel.

Bij de geelkop variant mist de vogel door een gendefect het vermogen lutein in astaxanthine om te zetten, maar de werking van dit omzettingsgen kan variëren, de werking kan volledig uitgevallen zijn, maar de werking kan ook in verschillende gradierungen verzwakt zijn, zodat een mengkleur ontstaat, welke we in de overgangszone kunnen waarnemen.

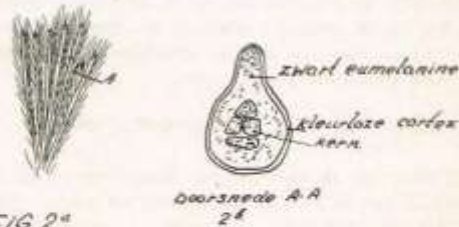
Helaas had ik niet de beschikking over kopveertjes van de verschillende kleurvarianten geel, dus mijn veronderstellingen over deze kleurvarianten zijn louter hypothesen. De gele kopkleur kan variëren door de volgende oorzaken.

- De aanwezigheid van astaxanthine in verschillende mengverhoudingen, dus geheel tegenstrijdig aan wat Völker heeft geconstateerd, dit veroorzaakt een kleurvariatie van citroengeel (zonder rood kleurcomponent) overgaand in warmgeel tot oranjeachtig toe.
- De aanwezigheid van roodbruine phaeomelaninekorrels in de baarden van de kopbevedering, dit gecombineerd met geel lutein kan okergele kleur veroorzaken. De aanwezigheid van phaeomelanine heb ik kunnen constateren in de gele overgangszone van baarden van de roodkopvariant, maar niet in het rode distaleind van die baarden.

De zwarte gloed die we zowel bij de rood- als de geelkop poppen zien blijft hier voorlopig buiten beschouwing, dit valt onder de dimorfistische kenmerken.

DE ZWARTKOP.

Aanvankelijk was ik er van overtuigd dat de aanwezigheid van zwart eumelanine in de baarden van de zwartkop gould gecombineerd ging met de aanwezigheid van carotenoïde en dat de concentratie zwart eumelanine zó sterk was dat deze de aanwezigheid van carotenoïde (zowel geel als rood) volledig maskeerde. Het microscopisch onderzoek van baarden van de zwartkopgould wees echter uit dat de veerstructuur van de zwartkopvariant totaal verschilde met de veerstructuur

van de rood- en de geelkopvariant. In fig. 2 ziet U een kopveertje van de zwartkop getekend en in fig. 2b een doorsnede van de baard. Fig. 2a toont dat de vorming van haakjes over de gehele baardlengte plaats vindt, bij de rood- en de geelkopvariant vindt over het topeinde van de baard geen haakjesvorming plaats. De baarden van de zwartkopvariant zijn over hun gehele lengte van het algemene type met een relatief grote kern, die gemelaniseerd is, het geraldiseerde deel van de baard bevat eveneens zwart eumelanine. Het geheel wordt omsloten door een harde, kleurloze

cortex. Bij sommige baarden, waar zich aan de ental (binnen)zijde minder melanine bevindt treedt het tyndall-effect op en deze gedeelten zien we als blauw, wat echter in de totaalkleur van het verenveld niet tot uiting komt. In de baarden van de zwartkop treedt geen carotenoïde-vorming op.

Deze zwarte haakjes bij de pop veroorzaken de donkere ondergrond van de kopbevedering bij de rood- en de geelkopvariant.

Het is verleidelijk om, nu we deze dimorfismische verschillen tussen de kopbevedering onderzocht hebben, een verklaring trachten te vinden hoe het komt dat in de natuurlijke staat van de gould

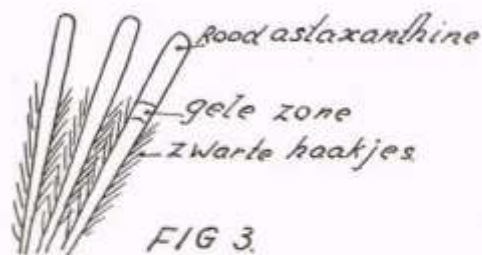
Foto: Horst Müller

Het verschil in baarden tussen de zwartkop en de rood- en geelkop varianten zijn als het volgt. Bij de zwartkop vormt zich in de baarden en de haakjes melanine, wat niet gebeurt bij de rood- en geelkop. Bij de zwartkop is de baardbouw anders dan bij de rood- en geelkop en tenslotte wordt er in de baarden van de zwartkop geen carotenoïde gevormd.

DIMORFISME VAN DE KOPBEVEDERING.

Hoewel de dimorfismische kenmerken, dus de verschillen tussen de mannen en de poppen later uitvoerig behandeld zal worden, is het noodzakelijk de kopbevedering nu alreeds te behandelen. De kopbevedering van zowel de rood- als de geelkopvariant toont a.h.w. een donkere ondergrond. Deze kan in intensiviteit variëren. Poppen met een zuivere rode of gele kop komen zelden voor. In fig. 3 ziet U een deel van een kopveertje van een roodkoppop getekend. De uiteinden van de baarden zijn gelijk aan die van de man, maar over het algemeen iets korter. De haakjes bevatten echter zwart eumelanine, dit in tegenstelling met een mannelijk kopveertje, daar zijn de haakjes die zich ook op diezelfde plaats bevinden kleurloos.

een constante verhouding is tussen de zwart- en de roodkopvariant. Is er een duidelijk verband tussen de zwarte haakjes die we bij de rood- en de geelkop hebben geconstateerd en de zwartkop gould?

Dit verband is inderdaad aanwezig en wordt in het volgende deel besproken.

P.s. Door enkele kwekers zijn mij veertjes van de geelkop ter beschikking gesteld, waardoor ik mijn kennis aanmerkelijk heb kunnen verdiepen. Dit wordt verwerkt in het derde artikel, dat de vererving van de rood- en de geelkop zal behandelen.

wordt vervolgd.

DE BOOMPIEPER

M. de JONG

Hoewel men bij tijd en wijle in het polderland en de grienden langs onze rivieren deze pieper kan aantreffen, gaat zijn voorkeur toch te allen tijde uit naar droge, zandige streken met verspreid geboomte. Niet dat hij van deze bomen, struiken en bosschages gebruik maakt om er zijn nestje te bouwen, want de toekomstige kinderkamer — waar ik straks uitvoeriger op terug kom — bevindt zich altijd op de bodem.

Dit vogeltje, dat ook wel wordt betiteld met dubbele pieper, bospieper en houtleuwerik, houdt er van zijn liedje voor te dragen vanaf een uitstekende post. Kijk, daar zit er een zijn vrolijke, uitbundige liedje voor te dragen; laten wij het eens in de kijker nemen. Het is in een vrij eenvoudig verenpakje gestoken; van boven bruin gestreept, van onderen gelig wit met lijsterachtige vlakjes en streepjes; de pootjes zijn licht vleeskleurig. (Zo op het eerste gezicht lijkt hij buitengewoon veel op zijn volle neef, de graspieper, die echter meer houdt van drassige terreinen en veel minder vaak in geboomte zit.) Plotseling schiet de vogel luid jubelend de hoogte in en kunnen we duidelijk het vele wit in de buitenste staartpennen waarnemen. Op een gegeven moment vindt de pieper kennelijk dat hij hoog genoeg is gestegen, hij spreidt de vlerkjes uit, steekt de uitgewaaierde staart schuins omhoog, evenals het snaveltje en komt als een volleerde parachutist naar beneden zweven onder het uiten van een luid „tjieje - tjieje - tjieje”, dat geleidelijk overgaat in een zachter wordend „tjuu - tjuu - tjuu”. Hij strijkt neer op de plek vanwaar hij opsteeg en frazelt er nog wat na. Niet lang daarna begint de voordracht opnieuw, kanariëachtige trillers, diverse uithaaltjes, maar het zes tot tienmaal toe herhaalde „tjieje” valt alleen te beluisteren tijdens het neerdalen in „vol plané”.

Foto: Cees Scholtz

Ik vermeldde reeds dat als nestplaatsen droge terreinen worden geprefereerd. Toch zijn ook wiegen aangetroffen in korenvelden, wegbermen, langs spoordijken en slootoevers. Het vrouwtje vervaardigt een kunstig vlechtwerkje van stengeltjes en grassprietjes, en voert het van binnen met fijn plantaardig materiaal en wat paardehaar. (Dit laatste wordt echter bij lange na niet zo

overvloedig gebruikt als de graspieper pleegt te doen.) Ma boompieper weet het nest uitstekend te verbergen tussen of onder de vegetatie. Er worden vier tot zes eitjes gelegd, bij hoge uitzondering één of twee meer. Zij zijn zeer variabel van kleur: nu eens bleekblauw of wit met een rossige tint, dan weer grijs, groen-, paars- of bruinachtig. Soms is de schaal letterlijk bedekt met bruine puntjes, maar ook vertonen sommige exemplaren zeer donkere vlekken — bij het zwarte af — met daartussen een grijze tekening. De met fijne puntjes bestrooide eitjes geven niet zelden aan de stompe pool een donker adertje te zien; ook komt krans- en kapvorming voor. In 1964 vond ik bij Egmond een vierlegsel, dat veel weg had van dat van een rietgors! Het broeden geschiedt uitsluitend door het vrouwtje, iets wat een dag of veertien duurt. Hoewel het mannetje haar dikwijls iets lekkers toestopt, gaat ze ook zelf geregeld op foerage uit. De jongen vliegen uit als ze twee weken zijn, waarna ma boompieper af en toe een tweede legsel produceert, maar zulks is lang niet altijd het geval.

Het verspreidingsgebied van de boompieper strekt zich uit over vrijwel geheel Europa en een brede „gordel” in Azië.

Als schraalhans ten onzent keukenmeester voor ze wordt en insecten slechts met moeite gevonden kunnen worden, dan vertrekken deze piepers naar zuidelijker oorden en gaan in de savannen en parklandschappen van Afrika, ten zuiden van de Sahara, jacht maken op insectengespuis. Maar omstreeks eind maart, begin april arriveren ze

weer binnen onze grenzen en kunnen we weer genieten van hun „kanarielied” en de parachuteachtige zweefvluchten. Let u er dit voorjaar eens op?

De Driekleurennon

M. de Jong

Dit aardige vogeltje, (zie omslag) dat ook wel driekleurennon en Molukse amandine wordt genoemd, is slechts elf tot twaalf centimeter lang en komt wat afmetingen betreft ongeveer overeen met een fitis of tjittjat. Het lijkt mij overbodig een beschrijving te geven van het verenpakje, want het kleurig konterfeitsel spreekt voor zichzelf.

Het verspreidingsgebied strekt zich uit over een groot deel van India, Ceylon, zuidelijk China, de Philippijnen, Molukken en sommige Soendaëilanden. Als woonoorden geven zij de voorkeur aan moerassige gebieden met veel riet of gras, maar evenmin hebben zij een hekel aan rijstvelden. De eigenaars van de laatste zien deze nonnetjes liever gaan dan komen, want zij nuttigen niet alleen gras- en onkruidzaadjes, maar kunnen ook enorme schade aanrichten aan te velde staande padie. De nesten moet men zoeken in bamboevelden, alang-alang en andere wildernissen en veelal is het in het geheel geen toer deze te ontdekken. Dikwijls zitten namelijk de niet broedende vogels rustig te wiegen op een uitstekende bamboestengel of grashalm en zijn dan reeds zichtbaar op vrij grote afstand. De nesten, die zich in de meeste gevallen bevinden op een hoogte van één à twee meter, zijn enigszins ovaalvormige bouwsels en vrij omvangrijk. Het vliegpatroon bevindt zich aan de bovenzijkant. De toekomstige kinderkamer wordt vervaardigd van stengels, halmen, bladeren en dergelijke, van binnen soms maar niet altijd, gevoerd met haren en veertjes. (Rutgers vermeldt in zijn bekende *Encyclopedie*: „Een merkwaardige ontdekking deed de Australische liefhebber G. Elliott die in zijn buitenvolière nogal last had van hagedissen, die op zoek waren naar de meelwormen die hij altijd rijkelijk op de grond strooide. In de nesten van de driekleurennonnen ontdekte hij een bekleding van de huidjes van de hagedissen, die hij gedood had''). Het mannetje fungeert veelal als sjouwerman, terwijl het ietwat matter getinte vrouwtje een en ander ordent en inelkaar flanst. Er worden vijf tot zeven eitjes gelegd, die in een kleine twee weken worden uitgebroed. Het kroost verlaat de wieg als het ongeveer drieëneenhalve week oud is.

Het geluid heeft bitter weinig om het lijf en beperkt zich tot een zacht getsjilp. De eigenlijke zang — als ik het zo mag noemen — wordt onhoorbaar, als het ware inwendig voorgedragen. Het bekje beweegt, het keeltje gaat op en neer en zelfs het kopje beweegt op de maat. In het wild heb ik echter ook wel eens een hard,

doordringend „tsieiep” gehoord; waarschijnlijk was deze roep afkomstig van de mannetjes. Goed geacclimatiseerde vogels kunnen 's winters en 's zomers buiten blijven, mits zij uiteraard de beschikking hebben over een wind-, tocht- en regenvrij nachthok.

Driekleurennonnen staan bekend als „lastige broeders”, maar met een goede beplanting in de buitenvolière, waarbij de natuur zoveel mogelijk wordt nagebootst, wil het toch wel lukken. Tot nu toe zijn kruisingen bekend met zebra-vinken, muskaatvogeltjes, Japanse meeuwtjes, witkopnonnetjes, bruinborst-rietvinken en de subspecies zwartkopnonnen.

Nauw verwant aan de driekleurennon is het bruine, witkoppige nonnetje, zoals het door de Nederlanders in Indonesië wordt genoemd. In de vogelboeken heet het witkopnon, ter onderscheiding van de zwartkop-, zwartkeel- en witbuiknon.

Deze nonnetjes nestelen in de alang-alang, in laag geboomte en struikgewas en soms temidden van te velde staande rijst. De hoogte varieert van circa één tot ruim anderhalve meter. De toekomstige woning voor het kroost is min of meer bolvormig met een vrij nauwe nestopening aan de bovenzijkant. Het is voornamelijk samengesteld uit bladeren en stengeltjes van padie, riet en alang-alang, van binnen gestoffeerd met fijner materiaal. Er worden vier tot zeven eitjes gelegd, die wit van kleur zijn maar vrij dikwijls bruin lijken door het nestvuil. Het broeden, dat door beide partners geschiedt, duurt een dag of dertien, veertien; het kroost vliegt uit als het tussen de drie en vier weken oud is.

Ook bij deze soort gaat het broeden in een volièrelang niet altijd van een leien dakje. Nu eens wordt een vrijstaand nest gebouwd, maar ook worden wel nestkastjes benut, mits deze op een verborgen plekje zijn opgehangen. (Kruisingen zijn gemeld met Japanse meeuwtjes, bruinborst-rietvinken en zwartkopnonnetjes.)

Het geluid heeft ook bij deze soort vrijwel niets te betekenen en is meer een onbeduidend gepiep. De zang is vrijwel onhoorbaar en wordt door de mannetjes voorgedragen, terwijl zij de voor nonnetjes karakteristieke baltshouding hebben aangenomen.

Om tenslotte nog even op het voedsel terug te komen: behalve de reeds genoemde padiekorrels worden eveneens allerlei gras- en onkruidzaadjes geconsumeerd. De heer Hoogerwerf, die in Atjeh een aantal magen heeft onderzocht op hun inhoud, vond in een paar minuscule steentjes. Waarschijnlijk helpen deze bij de spijsvertering, een mededeling waar volièrehouders misschien hun voordeel mee kunnen doen?

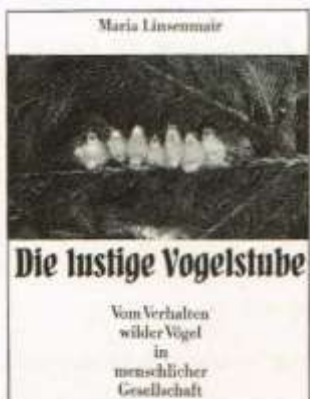
□

BOEKENNIEUWS

Voor de liefhebber van de z.g. wildzang verscheen bij het **KOSMOS VERLAG** in Stuttgart een boekje getiteld „**WALD- UND WIESENVÖGEL IN KÄFIG UND VOLIERE**”. Het is geschreven door een bekende deskundige op dit gebied: **KARL SABEL**.

Na een inleiding, waarbij veel aandacht wordt besteed aan huisvesting, voeding en kweek, worden de afzonderlijke soorten behandeld, waarbij steeds gewezen wordt op de specifieke eigenschappen en eisen van de vogels. De auteur heeft zich beperkt tot de zaadetende vogels, hetgeen voor de Nederlandse wildzangkweker geen enkel bezwaar is. Een zeer goed boekje, dat wij gaarne aanbevelen. Prijs D.M. 5.80.

Van het **LANDBUCH VERLAG** in Hannover ontvingen wij een boek, dat wij met bijzonder veel genoegen hebben gelezen. De titel is „**DIE LUSTIGE VOGELSTUBE**” en het is geschreven door **MARIA LINSENMAIR**. Zij beschrijft in dit boek haar ervaringen met vogels en dan met name inlandse vogels, die haar veelal als jonge ofwel als zieke of verongelukte vogels werden gebracht. Het begint met Vlaamse gaaien en loopt via o.a. een torenvalk, hoppen, roodborstjes en een koekoek tot haar bijzonder leuke ervaringen met 6 goudhaantjes. Een boek als dit zal men maar zelden tegenkomen, temeer daar het vlot en prettig is geschreven. Men is geneigd het in één ruk uit te lezen. Het is geïllustreerd met vele kleuren- en zwartwitfoto's.

De prijs bedraagt D.M. 19.80.

In de serie „**DIE NEUE BREHMBÜCHEREI**” van het **A. ZIEMSEN VERLAG** in Wittenberg Lutherstadt verscheen een monografie over de slechtvalk.

„**DER WANDERFALK**” is geschreven door **Wolfgang Fischer** en behandelt uitputtend alle aspecten van deze vogel, waarvan het aantal in Europa sterk afneemt.

Naast 1 kleurplaat zijn vele foto's, verspreidingskaarten en schetsen in dit boek opgenomen.

De prijs bedraagt 10.60 Oostduitse Marken.

In „Onze Vogels” van november '67 hebben wij op pagina 655 het prachtige werk „**Europäische Vögel**” besproken. De 2 delen bevatten niet minder dan 286 kleurenfoto's, met een beschrijving van iedere vogel. De 2 delen kosten normaal f 25,—. Wij kunnen de leden van onze bond dit werk in een dubbele band aanbieden voor de speciale prijs van f 20,—.

Bestellingen in te zenden aan het bondsbureau.

KLEUR-KANARIE

Vererving

4

Zilverbruin

Foto: P. Ramaekers

DE GROENE EN BRUINE KANARIE

H. J. Veerkamp

Tot de **klassieke groep** worden gerekend de groene, bruine, agaat en isabel-kanaries. Dit ter onderscheiding van de pastel- en opaalgroep.

De groene kanarie heeft zijn kleur te danken aan drie kleurstoffen, **zwart, bruin en geel**. Het zwarte en bruine pigment bestaat uit melaninekorrels. De zwartmelanine, **eumelanine**, bezit een staafjesvorm en de bruinmelanine, **phaomelanine**, is bolvormig.

De zwarte eumelanine varieert van diepzwart tot donkerbruin en bevindt zich in hoofdzaak in staart en vleugelpennen en vormt de rug en flankbestreping.

De bruinphaomelanine vinden we verspreid in de gehele bevedering, de grootste concentratie vinden we tussen de bestreping aan de toppen der baarden. Gezamenlijk vormen de twee melaninesoorten de **hoofdkleur** of zoals we meestal zeggen de pigmentkleur.

Vermengd met de pigmentkleur vinden we de geelcarotinoïde, de vetstofkleur. De vetstofkleur noemen we de **Grondkleur** of **Bijkleur**.

De geelcarotinoïde bestaat uit zeer kleine vetkorreltjes, vandaar de benaming vetstofkleur.

De drie kleurelementen geven bij ons de optische indruk van grauwgroen. De grauwgroene is de stamvader van alle kanarierassen die wij kennen.

Alle factoren waaraan wij de tientallen kleuren en kleurvariaties te danken hebben liggen opgesloten als wildfactoren op hun chromosomen in de kern van de cel. Zolang er zich geen mutaties in het factorenbezit hebben voorgedaan kunnen wij niets weten van de in rusttoestand verkerende factoren. Het ontwaken der factoren, dus het muteren, ontwaren we in een kleurverandering. Het muteren van de kleurfactoren heeft vele malen plaats gehad en heeft ons een inzicht gegeven van het factorenbezit. Aan de hand daarvan gingen we formules opbouwen.

De ongemuteerde grauwgroene kennen we de volgende symbolen toe.

E^+ enzymefactor, z^+ zwartfactor, B^+ onafhankelijk verervende bruinfactor, en G^+ geelfactor.

De zwartfactor z^+ bevindt zich op het **x chromosoom**. Dit houdt in dat de man steeds tweemaal de zwartfactor bezit en de pop éénmaal, zij bezit immers maar een x chromosoom.

De factoren E^+ , B^+ en G^+ zetelen op autosome chromosomen.

De formules van de man en pop schrijven we als volgt;

$$\frac{E^+ (x)z^+ B^+ G^+}{E^+ (x)z^+ B^+ G^+} \quad (\text{man}) \quad \frac{E^+ (x)z^+ B^+ G^+}{E^+ (y) B^+ G^+}$$

De E^+ op beide chromosomen wordt geplaatst voor het x chromosoom, zij vertelt ons dat we te maken hebben met een gepigmenteerde.

Ussel

De

De zwartfactor z^+ zetelt op het x chromosoom en vererft dientengevolge **geslachtsgebonden**. De factoren B^+ en G^+ liggen op afzonderlijke chromosomen. Het gebruik van de hoofdletter geeft te kennen dat hun mutanten dominant zijn over hun wildfactor.

Het is niet nodig dat we voor het uitwerken van een formule alle lettersymbolen gebruiken. Omreden dat we werken met gepigmenteerden kunnen we E^+ achterwege laten. Ook B^+ en G^+ kunnen we weglaten. We trachten steeds zoveel mogelijk de vereenvoudigde vorm van een formule te gebruiken. Dan pas gebruiken we een symbool indien dit voor de uitwerking van een schema wordt vereist. We gebruiken alleen de symboliek van het meest sprekende kenmerk. Bij de groene is dit de zwartfactor, z^+

De paring groene man x groene pop geeft het volgende beeld te zien.

$$\frac{(x)z^+}{(x)z^+} \times \frac{(x)z^+}{(y)} = 50\% \quad \frac{(x)z^+}{(x)z^+} = 50\% \quad \frac{(x)z^+}{(y)}$$

Heel makkelijk zoals u ziet. We hebben het te maken met de geslachtsgebonden vererving. De man geeft zijn factoren over aan de zonen en dochters. De pop alleen aan haar zonen. Zij bezaten beide geen gemuteerde factoren, de uitkomst blijft gelijk aan het ouderpaar. De gelijke paring laat ons nog niet veel zien van de geslachtsgebonden vererving.

De ongelijke paring van bruine man x groene pop geeft een meer tastbaar bewijs.

De bruine kanarie bezit dezelfde factoren als de groene, zijn kleur heeft hij te danken aan de mutatie van de zwartfactor z^+ . Inplaats dat de eumelanine zich ontwikkelt tot zwart gaat de oxydatiegraad niet verder als donkerbruin. Dit geven wij aan met z . Wij weten nu al direct dat z recessief is tegenover z^+ . In kwekersterm zeggen we groen is dominant over bruin. De bruine kanarie bezit dus twee soorten bruin, a : de getransformeerde zwartmelanine in bruinmelanine en de bruinphaomelanine (B^+).

De andere factoren zijn onveranderd gebleven, voor het schematisch uitwerken van een paring kunnen we dus volstaan met gebruik van z .

De bruine man is dan $\frac{(x)z}{(x)z}$, de pop $\frac{(x)z}{(y)}$

Bruin x bruin, gelijk x gelijk geeft alleen gelijken.

$$\frac{(x)z}{(x)z} \times \frac{(x)z}{(y)} = 50\% \quad \frac{(x)z}{(x)z} = 50\% \quad \frac{(x)z}{(y)}$$

Bij de paring van bruine man x groene pop krijgen we een aanschouwelijk voorbeeld van de geslachtsgebonden vererving, de dominantie van groen over bruin.

$$\frac{1}{2} \frac{(x)z}{(x)z} \times \frac{3}{4} \frac{(x)z^+}{(y)} = 50\% \quad \frac{1}{3} \frac{(x)z}{(x)z^+} \quad \frac{2}{3} \frac{(x)z}{(x)z^+} \text{ (groen)}$$

$$= 50\% \quad \frac{1}{4} \frac{(x)z}{(y)} \quad \frac{2}{4} \frac{(x)z}{(y)} \text{ (bruin)}$$

De gameetcombinaties 1-3 en 2-3 bezitten z^+ en z , de zwartfactor die zij van moederszijde kregen is bepalend voor hun phenotype groen, want z^+ is dominant over de bruinfactor z die de vader hun toebedeelde. Deze groene zonen zijn dus split voor bruin.

De dochters, 1-4 en 2-4 kregen de bruinfactor z van vader, hun moeder schonk hun het y chromosoom. Paren we een groene/bruin man aan een bruine pop dan fokken we zowel groene als bruine mannen, groene en bruine poppen.

$$\frac{1}{2} \frac{(x)z^+}{(x)z} \times \frac{3}{4} \frac{(x)z}{(y)} = 25\% \quad \frac{1}{3} \frac{(x)z^+}{(x)z} \text{ groen, } 25\% \quad \frac{2}{3} \frac{(x)z}{(x)z} \text{ bruin,}$$

$$25\% \quad \frac{1}{4} \frac{(x)z^+}{(y)} \text{ groen, } 25\% \quad \frac{2}{4} \frac{(x)z}{(y)} \text{ bruin.}$$

De combinatie 1-3 is groen, bezit van z^+ en z . Door bezit van de bruinfactor z hebben we een groene man split voor bruin.

De bruine man 2-3 is homozygoot, hij kreeg van beide ouders z .

De dochters kunnen z^+ of z bezitten, derhalve zijn zij groen of bruin. Een pop is altijd homozygoot voor

haar pigmentkleur, steeds bezit zij de geslachtsgebonden factoren éénmaal.

Speciaal herhaal ik dit nogmaals, zodat we dit goed onthouden.

De nu volgende schema's geven u daar weer een beeld van.

Groene man x bruine pop.

$$\frac{(x)z^+}{(x)z^+} \times \frac{(x)z}{(y)} = 50\% \frac{(x)z^+}{(x)z} \text{ groen/bruin,}$$

$$50\% \frac{(x)z^+}{(y)} \text{ groen.}$$

Groene/bruin man x groene pop.

$$\frac{1}{2} \frac{(x)z^+}{(x)z} \times \frac{3}{4} \frac{(x)z^+}{(y)} = 25\% \frac{1}{3} \frac{(x)z^+}{(x)z} \text{ groen,}$$

$$25\% \frac{2}{3} \frac{(x)z}{(x)z^+} \text{ groen/bruin}$$

$$25\% \frac{1}{4} \frac{(x)z^+}{(y)} \text{ groen, } \frac{2}{4} \frac{(x)z}{(y)} \text{ bruin.}$$

Verdere uitleg over deze schema's kan ik achterwege laten, zij spreken voor zichzelf. De volgende maand gaan we weer een tredje hoger en zullen we het erfelijke verloop van de agaats en isabel bekijken.

IN MEMORIAM P. Smits

Op 11 februari overleed op de leeftijd van 54 jaar de heer P. Smits, keurmeester van kleurkanaries. Begonnen in de Alg. Ned. Bond van Kanarieteelt, gaf hij later zijn beste krachten aan de N.K.C.

Na de fusie zou hij dit gaan doen voor de Ned. Bond van Vogelliefhebbers, het heeft helaas niet zo mogen zijn.

Op de laatste technische dag mochten we hem nog ontmoeten, en hoewel we elkaar in geen jaren hadden ontmoet, was de vriendenband onmiddellijk weer gesloten, en werden weer eens herinneringen uit voorbije jaren opgehaald.

Hoewel bij de leden van de Ned. Bond van Vogelliefhebbers minder bekend, heeft hij vele jaren op zijn eigen wijze de kleurkanariesport gediend. Is zijn heengaan voor ons een verlies, voor zijn gezin is dit verlies nog veel groter, en naar hen gaat ons medeleven dan ook mede uit.

vriend Smits, rust in vrede.
namens Bondsbestuur en Keurmeesters J. Broekhuizen.

In Memoriam

In leven lid van de afd.

Dhr. van Elten, Mar Poststr. 4, Valkenburg	Leiden
Dhr. B. J. Paters, Steenbeekstr. 35, Eerbeek	Eerbeek
Dhr. G. van Olst, Wilhelminastr. 42, Dussen	Dussen
Dhr. C. Jongeling, Marten Orgenslaan 12, Apeldoorn-7	Apeldoorn
Dhr. A. Versluis, Dorpstr. 121, Lexmond	Ameide

OPPASSEN BIJ HET GEBRUIK

A. Eiderhorst

Het was vrijdagavond 17 november 1967 toen ik werd opgeschrikt door een publicatie in het dagblad Het Vrije Volk onder de titel „Wij eten vergift, preparaten bedreigen het leven“.

Dit artikel is verschenen na een interview met Dr. Briejër, oud-directeur van de Plantenziektkundige Dienst te Wageningen. Geheel op dit artikel ingaan zou te ver voeren, toch wil ik U enkele belangrijke uitspraken niet onthouden en aan het einde hiervan moet ik wederom wijzen op het gevaar van het gebruik van de Vaponastrip. Van de hand van Dr. Briejër is een boek verschenen onder de titel „Zilveren sluiers en verborgen gevaren, chemische preparaten die het leven bedreigen“. In zijn boek stelt hij dat de mens bezig is zijn eigen bestaan op het spel te zetten door maar raak te spuiten met alle mogelijke chemische verdelgingsmiddelen tegen insecten en onkruid. Ook vertelt hij dat bij elke hap voedsel een mens tegenwoordig minuscule restjes land- en tuinbouwvergift kan binnenkrijgen. Niet alleen via bespoten voedsel, zoals land- en tuinbouwproducten, maar in al het voedsel dat hij gebruikt. In Nederland bestaat hierop volstrekt onvoldoende controle. Ambtenaren, die hierover gaan, hebben volstrekt geen interesse voor de gevaren. Verder wijst hij op de steeds groter wordende immuniteit van insecten en dat de wortel- en koolvlieg al niet meer te bestrijden zijn. En nu komt datgene, waarvoor ik graag de aandacht van alle kwekers vraag en wat Dr. Briejër betitelt met: EEN SPREKEND VOORBEELD.

Hier heb ik een sprekend voorbeeld van een verborgen gevaar, waartegen de overheid beslist had moeten ingrijpen deze zomer, meent schrijver over de insecticide verdampende Vaponastrip, welke afgelopen maanden aan tienduizenden in ons land is verkocht. Op de buitenverpakking van deze strip staat niet dat het gaat om een giftige stof. Op de binnenverpakking staat wel een Andreaskruis, maar wie weet nu dat zo'n kruis betekent dat de strip een matig giftige stof bevat? De strip bevat dichloorvos. Over deze chemische verbinding zegt een waarschuwing van de Wereld Gezondheids Organisatie: NIET MET DE BLOTE HANDEN AANRAKEN, VERMIJD LANGDURIGE INADEMING.

En dat hangen de mensen dan in hun kamers op, zegt Dr. Briejër.

Een chemicus heeft mij verteld dat hij als proef zo'n strip in zijn slaapkamer heeft opgehangen, de volgende morgen was hij onwel en onvast op de benen. Er zijn mij zes gevallen bekend van mensen die van zo'n strip onwel zijn geworden.

Wissel

De

VAN INSECTICIDEN

Zo'n strip en ook spuitbussen met insecticide moeten alleen gebruikt worden tegen insecten, die werkelijk schadelijk zijn, malaria overbrengen bijvoorbeeld, die paar lastige vliegen en muggen in ons land doen dat niet.

(Helaas brengen zij wel ernstige ziekten op onze vogels over. A.E.).

Commentaar van de Shell, die de VaponaStrip maakt: De tekst op de verpakking is samengesteld in overleg met de overheid. Over een wijziging in de tekst zijn besprekingen geweest. Hoe snel die wijziging komt, zal afhangen van de snelheid waarmee de ambtelijke molen zo'n voorschrift tevoorschijn maait.

De wijziging zal waarschijnlijk een aanpassing zijn op de punten die Dr. Brièjër bedoelt. Er is ons geen enkel geval bekend van mensen die er ziek van zijn geworden, aldus de Shell.

Natuurlijk zouden wij niet volledig zijn als wij dit artikel nu zonder meer als ter kennisname opzij zouden schuiven.

Gaarne haak ik even in op de opmerking „en dat hangen de mensen in hun kamers op”. Wij zouden dit graag aangevuld zien met: „en dat hangen de vogelliefhebbers in hun vogelverblijven op”.

U verwijzende naar mijn artikel, nl. het wetenschappelijk antwoord, de VaponaStrip betreffende, door Prof. Dr. Hoekstra, naar ik meen in het oktobernummer van Onze Vogels 1967, alwaar wij toen al niet achter het gebruik van de strip konden staan, ook al gezien het antwoord dat destijds de directie van de Shell daarover gaf.

Keren we dus terug tot ons onderwerp, dan wil ik U erop wijzen dat bij het verdampen van de VaponaStrip het allereerste de kleinste wezentjes eraan bezwijken. Dit zijn natuurlijk de insecten, onze vogels zijn groter en hebben dus ook meer weerstand, maar kunnen m.i. ernstig ziek worden, terwijl U hebt gelezen dat mensen er onwel van zijn geworden.

Nu gaat het er maar om, hoe lang moeten grotere individuen deze dampen inademen al eer zij eraan bezwijken. In mijn vorige artikel is een minimale ruimte van 3 x 3 x 3 mtr. opgegeven, dat is 27 m³, terwijl deze ruimte dan voldoende geventileerd moet worden; kleiner is dus zeer gevaarlijk, groter minder gevaar, maar er blijft gevaar voor onze vogels bestaan, van welke kant je het ook bekijkt.

En juist om dit laatste gaat het, wij mogen onze vogels aan geen enkel gevaar blootstellen, daarom zeg ik voor mij zelf, GEEN VAPONASTRIP IN MIJN VOGELVERBLIJF. Laat de strip nu niet direct dodelijk zijn voor onze vogels, maar de dam-

pen hebben tot gevolg dat zij uit conditie geraken, lusteloos worden, minder of geheel niet voeren, eieren verlaten, niet broeden enz. enz.

Aangezien vrijwel iedere vogelliefhebber op goede voortplanting uit is en ook graag gezonde vogels bezit, kan ook hij niet anders besluiten dan WEG MET DE VAPONASTRIP. Het gebruik van de strip tijdens de kweek heeft al bewezen dat de vogels uit conditie geraakten en dat kort na het verwijderen van de strip er een merkbare verbetering optrad.

Op een onzer ledenvergaderingen heb ik een lezing over dit onderwerp gehouden; er werd met bijzondere aandacht geluisterd en ik meende te constateren dat men het dreigende gevaar er wel van inzag. Plotseling rees een der leden over-eind, verklaarde dat alles wat ik had verteld onzin was, want bij hem hing de strip in de kamer, hij had nooit iets bemerkt, ook niet aan de vogels, die soms even in de kamer vertoefden. Ik stond perplex en wat moest ik daar nu op antwoorden? Mijn antwoord was: Dan zullen Uw gezin en Uw vogels waarschijnlijk immuun geworden zijn tegen de verdamping. Hiermede was de vergadering ten einde en voor mijn gevoel had ik met mijn lezing, gezien de aanval die erna kwam, geen enkel succes geboekt en was de opvatting over deze materie weer net zo verdeeld als voorheen.

Een week later ontmoette ik de bewuste kweker op onze tentoonstelling en hij sprak mij als volgt aan: „Zeg mijnheer Elderhorst, luister eens even, U weet dat ik U op onze vergadering na Uw lezing over de strip heb aangevallen, welnu ik heb daar geweldig spijt van en bied U mijn verontschuldiging aan. Toen ik die avond thuiskwam heb ik het hele verhaal aan mijn vrouw verteld en ik verwachtte bijval van haar, het pakte echter anders uit. Elderhorst heeft gelijk, verkondigde zij, want hoe komt het dat wij 's morgens koorts-lippen hebben en een keel als schuurpapier zo droog. Nu weet ik hoe dat komt, dat ligt aan de VaponaStrip”.

We hebben diezelfde avond de strip verwijderd en het resultaat is verrassend geweest, wij hebben bij het opstaan nu totaal geen droge lippen of keel meer. Maar ik beloof U, op de komende vergadering kom ik op deze zaak terug en zal proberen weer op te bouwen wat ik nu waarschijnlijk afgebroken heb.

Dat vond ik erg sportief, wij hebben elkaar de hand gegeven en voor mij is deze zaak dus in orde. Het bewijst echter wel, dat soms iemand ondoordacht snel iets kan afbreken, althans sneller dan opbouwen.

In een volgend artikel keren wij weer naar ons oude onderwerp pokkenbestrijding terug, terwijl ik in de naaste toekomst mij ook eens tot de jongere kwekers hoop te wenden, met uitsluitend kweekproblemen en diverse fouten die men moet voorkomen, mits hier belangstelling voor bestaat.

Ussel

De

De Harzer Zangkanarie

M. van Woezik

De herkenning van kloeken zal in het algemeen weinig moeilijkheden opleveren, althans als het gewone afgezette kloeken betreft.

Wij kennen allen het kloeken van de moederkip. De medeklinkers KL voor- en K achter aan de toongreep zijn evenals de klinker oe duidelijk hoorbaar: „kloek- kloek- kloek“.

Onder afgezette kloeken verstaan wij kloeken, waarvan de toongrepen los van elkaar, dus onderbroken worden gebracht.

De aanvangsmedeklinker van een goede kloek behoort zacht te zijn, d.w.z. dat de klank van de K overhelst naar de G.

Zeer goede en goede kloeken kunnen niet anders dan met de grondtoon (klinker) oe of o worden gebracht. De klinker u kan nog een voldoende kloek opleveren en de klinkers a, e, eu en ee zijn klinkers, die de kloek degraderen tot slecht en zeer slecht. Wij zouden bij de beschrijving van de kloeken kort kunnen zijn, ware het niet, dat het keursysteem spreekt van „kloeken i.a.V“, hetgeen wil zeggen, kloeken in alle vormen.

Hieruit blijkt al, dat er nog andere vormen van kloeken zijn als de hiervoor genoemde vorm. Ik zal trachten U een beeld van de verschillende kloekvormen te geven.

De kloekrol: Vogels, die gewone kloeken zingen, hebben daarnaast vaak ook een stukje kloekrol. De kloekrol is echter geen roltoer, zoals de holrol en de knor. De structuur, d.w.z. de klinkers en medeklinkers, zijn dezelfde als die van de kloek. Het verschil met de gewone kloek is alleen, dat de kloekrol wordt gebracht in een versneld ritme. Dus snel op elkaar volgende kloeken. Bij kloekrol kan soms een zachte r in de toer worden ingevlochten. Letten we vooral op het verschil tussen kloekrol en kloekknor. De kloekknor blijft in zijn structuur een knor en wordt als zodanig gewaardeerd. Vogels die kloeken zingen hebben de

neiging om ook in gedeelten van de knor een kloekachtig accent te leggen. Het nauwkeurig letten op de klinkers en medeklinkers kan ons helpen om te bepalen of wij met kloekrol of met kloekknor te doen hebben.

De klingelkloek: De klingelkloek wordt zelden gezongen met een diepe of zeer diepe grondtoon. Naast de grondtoon u of lichte oe hoort men bij de klingelkloek een zachte i in de grondtoon meespelen. Het is een soort dubbelklank, die, als de toon zuiver is, prettig aanhoort. Het kan er op lijken of de vogel twee tonen tegelijk zingt. In 1912 werd besloten deze toer te waarderen als een goede kloek. Met de reeds besproken grondtoon kan de klingelkloek echter nooit in de zeer goede rubriek worden geplaatst.

De dubbelkloek: Deze kloekvorm wordt zelden gehoord. Bij diepe vogels kan het echter voorkomen, dat naast een goede kloek een diepere en zachtere kloek wordt gebracht, die klinkt als een echo van de eerste kloek en die zich bij iedere toongreep herhaalt. Op deze wijze gebracht, kan de toer als zeer goed worden gewaardeerd.

De waterkloek: De waterkloek is in wezen ook een dubbeltoer. Het water wordt gevormd door de wendingen in de grondtoon. Deze grondtoon kan bij de waterkloek bulgen van een diepe o of oe naar een u of i in dezelfde toongreep. Het geluid van een goede waterkloek doet denken aan het geluid dat ontstaat, als een druppel water in een emmer of een plas valt en daarbij een luchtbel vormt, die, als deze aan de oppervlakte komt, uit elkaar spat. Het geluid klinkt als bloeik, kloeik, bloik, kloik, gloeik, gloeiek, bloeiek, blouk, enz. Ook deze kloek is het mooiste als hij met een diepe grondtoon in een langzaam ritme, goed af-

gezet (onderbroken) wordt gezongen. Indien deze toer in een snel ritme gezongen wordt, spreekt men, evenals bij de gewone kloek, van een waterkloekrol.

Ook bij waterkloekrol horen we soms een zachte r meeklinken.

Echte waterkloekvogels horen we de laatste jaren weinig. Het feit dat de kloeken enkele jaren geleden van 9 tot 6 punten in het keursysteem zijn teruggebracht, zal hieraan niet vreemd zijn. Hierdoor is n.l. het kweken op kloeken minder interessant geworden.

Ik heb zelf gedurende vijftien jaar een stam waterkloekvogels gekweekt en ik zal de schoonheid van die waterkloeken nooit vergeten. Dit feit heeft mij ook gestimuleerd tot het kweken van waterslagers, waar de waterkloek en de waterkloekrol de hoofdtoeren van het lied uitmaken. Toegegeven zij, dat waterkloeken niet gemakkelijk in goede vorm te kweken zijn en gevoelig zijn voor ontarding. In hun mooiste vorm zijn ze echter onvergelijkbaar schoon.

Als U hoort spreken over holkloek, dan betekent dit niets anders, dan dat de kloek in een diepe holle toon wordt gebracht, waardoor hij tot de zeer goede kloeken kan behoren. Met de waterrollen hebben kloeken gemeen, dat het kloekachtig accent zich ook aan andere toeren kan mededelen; waardoor verkeerde vormen in deze toeren kunnen ontstaan. Vooral fluiten kunnen dit kloekaccent duidelijk demonstreren.

Kloeken kunnen ontarden in de grondtoon, die in bijna alle toonhoogten kan voorkomen. De meeste ontarding horen wij echter in de medeklinkers en daardoor ontstaan:

slagkloeken, klapperende kloeken, spattende kloeken en vlakke kloeken.

Slagkloeken hebben een beginmedeklinker s of t, in plaats van de zachte g, k of bl. Deze vorm van kloeken is niet alleen lelijk, maar bovendien gevaarlijk, omdat zij gemakkelijk overgenomen wordt. Klapperende kloeken ontstaan doordat verkeerde medeklinkers in de toer worden ingevlochten.

Spattend zijn de kloeken als op het eind van elke toongreep een spattend waterachtig geluid wordt gehoord.

Vlak zijn de kloeken die met de grondtoon a en met verkeerde medeklinkers gezongen worden.

Overigens kan de kloek in het harzerlied in belangrijke mate bijdragen aan de afwisseling in het lied en daardoor de waarde van het geheel vergroten.

Voldoende kloeken geve men 1 of 2 punten.

Goede kloeken 3 of 4 punten.

Zeer goede kloeken 5 of 6 punten.

Om kloeken in de zeer goede rubriek te kunnen plaatsen is het wel nodig, dat naast de gewone diepe kloek een afwisseling in de vorm van een gelijkwaardige kloekrol wordt gebracht.

RECTIFICATIE

In het bondsorgaan No. 1 van januari 1968 regel 18 blz. 33 staat: met de grondtoon a of o. Dit moet zijn: met de grondtoon a of ee.

VORM EN TYPE BIJ DE GRASPARKIET

Vervolg van pag. 163

dezelfde schedellengte een breedte krijgen van 102, een versmalling dus van 1.7 mm, dat is in procenten uitgedrukt 16½ %.

De grootste variabiliteit ligt dus in het voorste deel van de schedel. Een vergelijking met de schedels van andere vogelsoorten is zeer verhelderend.

Zebravink. $a = 160$. $b = 125$. $d = 32$. $e = 68$.

$a/b = 1.28$ $a/d = 5.0$ en $a/e = 2.35$.

Zwartkopnon. $a = 170$. $b = 126$. $d = 55$. $e = 77$.

$a/b = 1.35$ $a/d = 3.09$ en $a/e = 2.21$.

De verhoudingen a : b van deze beide vogelsoorten stemmen heel aardig overeen met diezelfde verhoudingen bij de grasparkiet, maar de verhoudingen a : d en a : e wijken erg af.

Het bovenstaande verklaart grotendeels, waarom juist de maten d en e bij de parkiet zeer variabel zijn, want juist de differentiaties van de soorten hebben het meest deze verhoudingen beïnvloed. Tenslotte de schedeldiepte (of hoogte), deze varieert van 119 tot 136, de ongunstigste verhouding zien we bij vogel E, daar is n.l. het verhoudingsgetal 1.63. Zouden we de gunstigste verhouding van vogel H (is 1.49) omrekenen in vogel E, dan zou deze een schedelhoogte van 142 krijgen, een vermeerdering van 1.2 mm, wat procentgevijs een toename betekent van bijna 10%.

Al deze verhoudingen liggen per vogel erfelijk vast, maar de mogelijkheid is aanwezig dat we gunstige erfelijke factoren van een vogel door selectieve kweek kunnen combineren met andere gunstige factoren aanwezig in andere vogels en op die manier in het nageslacht veel gunstiger factorencombinaties kunnen kweken dan aanwezig waren in de oude vogels. Al deze onderlinge verhoudingen worden door erfelijke factoren geregeld, van de localisatie van deze factoren is nog niet zo bar veel bekend, maar de variabiliteit die we in tabel A zien wijst er op, dat vele combinaties mogelijk zijn. De vererving, op deze variabiliteit gebaseert, hoop ik later nog eens uitvoerig te behandelen, voorlopig moeten we ons aan de feiten houden, dus de gemeten maten en hun onderlinge verhoudingen.

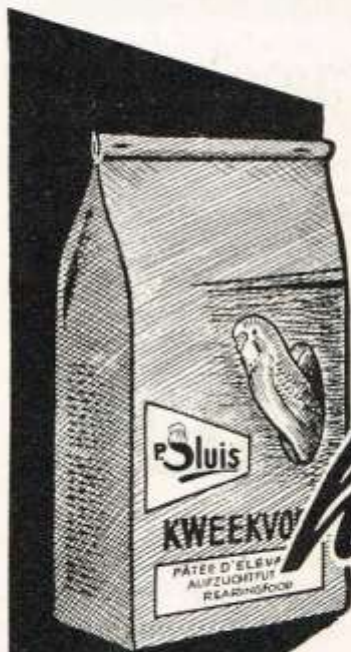
wordt vervolgd

BELANGRIJK NIEUWS

voor de
parkietekweker!

P. Sluis
KWEEKVOER

de stimulans voor
volledige ontwikkeling
van de jonge parkieten
tot vitale, levenslustige
vogels.

het ideale opfokvoer
voor alle soorten
parkieten.

KONINKLIJKE P. SLUIS N.V., POSTBUS 4, WEESP.

Ussel

voor uw vogels in een fraaie volière

CASANET voor een "open", voor een veilige volière! Zeer fijn, maar solide gepuntlast gaas waarborgt een onbelemmerd uitzicht op uw vogels... garandeert absolute bescherming tegen gevaar van buitenaf. CASANET - bijna

onzichtbaar - verfraait uw volière, de vogels kunnen hun pootjes niet beschadigen, ongewenste "gasten" blijven buiten. CASANET is met verschillende maaswijdten (13 en 19 mm) verkrijgbaar. Vraag uw leverancier de gratis kleurenfolder.

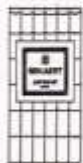
Bekaert afrasteringsprodukten

LICHTE URBUS
een zeer
solide zwaar
verzinkt (Zn) gaasnoort

**LUX URBUS
PLASTIC**
verzinkt siergaas
met plastic
overtrokken

**PANTANET
PLASTIC**
rechthoekig gaas
dat na verzinking
is geplastificeerd

PLASITOR
verzinkt vierkant
vlechtwerk
met plastic
overtrokken

een produkt van

BEKAERT

dit merk
is uw garantie voor
origineel
Bekaert vlechtwerk

De

Bourks f 75,-; Turq. roodb. f 140,-; R. en G. Goulds f 75,-; Diam. vink f 40,-; Diam. duifjes f 15,-; Spitsst. f 30,-; Jap. M. f 4,-; Chin. Dw. Kwartel f 12,- (Elegant park, man f 150,-). Alles p.pr. en broedrijp. P. W. Hoebe, Verdrongenoord 75, Alkmaar.

Nog enkele Roos-voor Agaat en -brons M + P. Opaalbloedige M + P. Nog enkele Rubino en Lutino-bloedige mannen. (Nieuwste kleur nodig om de Mauve-Fanaries te kunnen kweken. Een paar Pastel-mutaties van Agapornis Roseicollis. L. J. Tielens, 116, Muggenbergje - Leuven, België.

KLEINE ADVERTENTIES

PRUISWINNAARS Jubileumprijsvraag N.V. Uitgeverij „LITTERA SCRIPTA MANET“.

eerste prijs à f 100,-: De Heer Paul Vercaammen, Groene Stap 2, Boechout (Antw.)/België.

tweede prijs à f 50,-: De Heer G. Jacobs, Officiersweg 24, Epe/Nederland.

derde en vierde prijs à f 25,-: De Heer E. Schaap, Veerweg 125, Wageningen/Nederland.

De Heer Willy van Doorslaer, Waasmunsterbaan 16, Lokeren (O.Vl.)/België.

vijfde t/m tiende prijs à f 10,-: De Heer J. P. Wielders, Leemweg 69, Wijchen (Gld.)/Nederland.

De Heer Theo Gijssels, Lindenstraat 50, Burcht (Antw.)/België.

De Heer H. v. Willigen, Turfmarkt 114, Gouda/Nederland.

De Heer Harry Stormink, Veldhofstraat 46, Gorssel/Nederland.

De Heer Jozef Smets, Vrijwilligersstraat 29, Edgem (Antw.)/België.

De Heer Jan Koopmans, Ridderplein 17, Kasteel-Gemert/Nederland.

Bouw zelf een solide, decoratieve

VOGELVREUGD KAMER (OF BALCON) VOLIERE

Aluminium vredeelde buis 20 mm. vierkant. 5 Modellen. Prijzen

v.a. f 124,- geheel compleet. Vraagt folder, **kamervolières**.

S.v.p. postzegel voor toezending insluiten. REFLECTA, Straalseweg 369, VENLO.

BUJVERDIENSTE!!! Agenten gevraagd voor de verkoop aan particulieren van de allerbeste vogelvoerders die in Nederland leverbaar zijn. Alles verpakt! Populaire prijzen! Ben. geld p.m. f 60,-. Zij die hiervoor in aanmerking wensen te komen worden verzocht te schrijven onder no. 124 van HOEKSEMA accountantskantoor te RODEN Dr.

Plastic golfplaten voor volièrebouw, helder f 2,90 per str. meter, 66 cm breed, in lengtes van 183, 214, 244, 275 en 306 cm, kleine golfjes. Vergelijkbare prijs van deze platen bij andere handelaren is f 3,75 tot f 6,90. Onnodig monsters aan te vragen, alles volledig gegarandeerd 100% kwaliteit. Voorts alle bouwmaterialen voor doe-het-zelvers. **Handelonderneming** Hilversum, Mauritslaan 22. t.n.v. J. Post. Tel. 49736 en 17934.

H.H. Sportfokkers! Er is maar één Kunstkloek.

Een Natuur- en Vlaktbroeder met hoge uitkomsten.

Voor alle soorten eieren en oningewikkeld, 220 volt. Met volledige handleiding en volle garantie. Capaciteit: 48 eieren. Compleet maar f 85,-.

Vraagt U heden nog vrijbl. inlichtingen. A. M. Kokke, Groesbeek, Bredeweg 30, Telefoon 08891 - 16 32.

**DE WITTE
MOLEN N.V.**

**MEEUWEN (N.-BR.)
TELEFOON
04165-210-245**

nú ook

WIMOFOK TOP 55 ROOD

en

WIMOKRACHT ROOD

met zuivere canthaxantine

Het voer voor alle rood factorige vogels

Wij bieden U vrijblijvend aan: uit binnen en buiten voliëres, keuze uit 8000 vogels

	f	p.p.		f	p.p.		f	p.st.
Napoliens	4,—		Regenkwartels	20,—		Geelstuitedelezangers	12,50	
Zilverbekjes	4,—		Roodebeskwartels	20,—		Geelnekwidias opkleur	20,—	
Loodbekjes	4,—		Francoline kwartels	20,—		Koningswidias opkleur	25,—	
Bandvinken	4,50		Calf kuifkwartels	45,—		Indigovinken opkleur	17,50	
Ekstertjes	5,—		Grijze zebra vinken	6,50		Mex nonpareils op kleur	22,50	
Vuurvinken	6,50		Witte zebra vinken	8,—		Lazulivinken	22,50	
Goudmussen	6,50		Beige zebra vinken	7,—		Blauwe Bishoppen	22,50	
Blauwfazantjes	6,50		Maskerzebra vinken	10,—		Mex kernbijters	22,50	
Oranjekaakjes	6,50		Zilvervleugelzebra vinken	12,—		Rodekardinalen	22,50	
Goudbuikjes	8,50		Jap meewtjes	7,50		Mex goudvinken	17,50	
Mozambiquesijsjes	8,50		Grijze rijstvogels	7,—		Mex sijjes	22,50	
Edelzangers	8,50		Witte rijstvogels	30,—		Mex pestvogel	20,—	
Staalvinken	6,—		Kaneelpaapjes	20,—		Roodkuifkardinalen	17,50	
Dominicaïnwidas	10,—		Witkeelpaapjes	15,—		Gladkopkardinalen	15,—	
Paradijswidias opkleur	17,50		Zwarropaapjes	15,—		Jap nachtegalen mannen	13,50	
Tijger vinken	5,—		Indische nonpareils	20,—		Jap nachtegalen poppen	7,50	
Muskaatvinken	5,—		Schubbe astrilde	30,—		Zilveroornachtegalen	35,—	
Zwartkop en driekleurnonnen	6,50		Grasparkieten diverse			Safraanvinken	15,—	
Witkopnonnen	7,50		kleuren kleuren	7,—		Blauwvleugelnachtegalen	30,—	
Kwartel astrilde	15,—		Deensbont, albine en			Soldatenspreuwen	25,—	
Blauwgrijzeroodstaartjes	8,50		lutine parkieten	12,—		Roodborsttroupialen	20,—	
Auroraastrilde	15,—		Valkparkieten	32,50		Surinaamse glansmerels	15,—	
st. Helenafazantjes	12,50		Regenboogparkieten	25,—		Afrikaanse glansmerels	17,50	
Dubbelegoudbuikjes	12,50		Blauwvleugelsperling			Purper glansmerels	25,—	
Angola blauwfazantjes	12,50		parkieten	35,—		Anderman merels	25,—	
Roodkopamadines	17,50		Oranjevleugelparkieten	40,—		Geelkoptroupialen	17,50	
Grenadinevevers opkleur	20,—		Mulsparkieten	30,—		Bruinkop ortolanen	6,—	
Zambiavevers opkleur	20,—		Nandayaparkieten	55,—		Zwartkop ortolanen	12,—	
Roodbekvevers	6,50		Halsbandparkieten	22,50		Kalabulbul	15,—	
Oranjevevers	8,—		Pruilmopparkieten	40,—		Roodoorbulbul	15,—	
Napoliensvevers	8,—		Roseborstbaardparkieten	50,—		Witoor bulbul	15,—	
Diamantduifjes	20,—		Peruparkieten	70,—		Oevermynahs	15,—	
Zwartmaskerduifjes	17,50		Alexander parkieten	70,—		Herten mynahs	20,—	
Zebra duifjes	25,—		Bonteboertjes	35,—		Pagodemerels	15,—	
Peruduijjes	30,—		Derbyan parkieten	200,—		Grijskopmerels	15,—	
Senegalduijjes	25,—		Forstenlorries	100,—		Groenzwartkop papegaaien	75,—	
Staalvlekduifjes	25,—		Geelmantellorries	200,—		Geelvoorhoofd amazone		
Blauwkopduifjes	30,—		Agap personata	50,—		papegaaien	135,—	
Kaneelduijjes	25,—		Agap fisheries	45,—		Grijzeroodstaart papegaaien		
Lachduifjes	20,—		Agap roseicollis	35,—		tam	175,—	
Chin dwergkwartels	15,—		Boliviaanse Kardinaaltjes	15,—		Kleine geelkuifkakatoes	135,—	
Rode Kroonvinken	15,—							

Conditie: Niet franco, rembours. Minimum orders f 15,—, verpakking f 1,— per kistje. Levende aankomst en kwaliteit gegarandeerd. Reclames binnen twee dagen. Onze magazijnen zijn dagelijks geopend tot 5.30 uur. Zondags tot 4 uur. In de onderstaande plaatsen en data zijn wij met een grote collectie vogels voor verkoop. Waar Uzelf dan Uw keus kunt maken en vrachtkosten bespaart. SPIJKENISSE. Verenigingsgebouw „t Kontakt", Vredehofstr. 14 van 9 uur tot 2.30 uur. 16 maart, 13 april, 11 mei en 1 juni. Schagen. Hotel de Gouden Engel, Markt 17, van 9 tot 2.30 uur. 23 maart, 20 april, 18 mei en 8 juni. Drachten. Het Wapen van Drachten, Zuidkade 13, van 9 uur tot 2.30 uur. 30 maart, 27 april en 25 mei. Bolsward. Rest. de Groenewelden, Sneekerstraat 2, van 9 uur tot 2.30 uur. 6 april en 4 mei.

"WIRIKA" ELSCHOTSEWEG 15, SCHIINDEL. Tel. 04104-2355

over de gehele wereld

TOVO MET CAROTEEN
VOOR ROODFACTORIGE
VOGELS

1/1 kg. f 2,50
1/2 " " 1,40
1/4 " " 0,85

Een der
gebruiksklare
voeders van
EEN VIJF EENHEID
voor kwakend Nederland
in de loop der jaren
een begrip
geworden.

V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK

Koninginmolen 126, Ryswijk (Z.-H.), Telefoon 075-963462. Postrekening 179688

"ANIMALI"

Internationaal Vogel- en Apenpark
Postbus 291 - EINDHOVEN
Tel. (040) 13738 - Giro: 1069257
Algemene Bank Nederland n.v.

Hiermede bieden wij U vrijblijvend aan:
(verzending niet franco, verpakking / 1,—,
minimum orders / 15,—, levende aankomst
gegarandeerd).

Gele man Kanaries	/ 15,— p st
bij 5 stuks	13,— p st
Gele pop Kanaries	7,50 p st
bij 10 stuks	6,50 p st
Intensief rode Kanaries, mannen en poppen	27,50 p st
Zalmrode Kanaries, mannen en poppen	25,— p st
Isabelrode Kanaries, mannen en poppen	25,— p st
Agatrode Kanaries, mannen en poppen	25,— p st
Ivoor Kanaries, mannen en poppen	35,— p st
Bastaard Putters, mannen, uitst. zangers	20,— p st
Rode Kardinalen	20,— p st
bij 5 stuks	17,— p st
Rode Kardinalen, poppen	30,— p st
Japanse Nachtegalen, mannen	14,— p st
bij 5 stuks	12,50 p st
Napoleonnetjes	4,— p p
bij 10 paar	3,50 p p
Zilverbekjes	3,50 p p
bij 10 paar	3,— p p
Bandvinken	4,50 p p
bij 10 paar	4,— p p
Eketertjes	4,50 p p
bij 10 paar	4,— p p
Vuurvinken	6,— p p
bij 10 paar	5,50 p p
Blauwtazantjes	6,50 p p
bij 10 paar	6,— p p
Oranjekaakjes	6,50 p p
bij 10 paar	6,— p p
Goudbuikjes	7,50 p p
bij 10 paar	7,— p p
Mozambiqueusjes	8,— p p
bij 10 paar	7,50 p p
Edelzangers	8,— p p
bij 10 paar	7,50 p p
Blauwgrijs Roodstaartjes	8,— p p
bij 10 paar	7,50 p p
Staalvinken	6,— p p
bij 10 paar	5,50 p p
Grote Gele Mexicaanse Kernbijters	45,— p st
Halsband Ammervinken	17,50 p st
Muskaatvinken	5,— p p
bij 10 paar	4,— p p
Tijgervinken	5,— p p
bij 10 paar	4,— p p
Indigovinken	15,— p st
Mexicaanse Veelkleurenvinken	27,50 p st
Regenboogvinken	20,— p st
Mexicaanse Nonpareils	22,50 p st
Grijze Rijstvogels	6,50 p p
bij 10 paar	5,50 p p
Witte Rijstvogels	32,50 p p
Roodoor Bulbuls	16,50 p st
Kala Bulbuls	15,— p st
Roodkuif Kardinalen	17,50 p st
Saffraanvinken	15,— p st
Purper Glansspreeuwen	18,— p st
Zuidamerikaanse Glansspreeuwen	15,— p st
Driekleur Glansspreeuwen	40,— p st
Geelsnavel Perduifjes	30,— p p
Kleine Staalvlek Perduifjes	25,— p p
Carolinaduiven	70,— p p
Zwartmaskerduifjes	17,— p p
Afrikaanse Blauwkopduifjes	30,— p p
Senegalduiven	30,— p p
Japanse Meeuwjes	8,— p p
bij 10 paar	6,— p p
Zebravinken, wit	10,— p p
bij 5 paar	8,— p p
Zebravinken, grijs	7,— p p
bij 10 paar	6,— p p
Zebravinken, bruin	8,— p p
bij 10 paar	7,— p p
Zebravinken, masker	13,— p p
Zebravinken, zilvervleugel	14,— p p
Geelchouderwida's	20,— p st

Paradijswida's	wachtende
Blauwe Bisschoppen	35,— p st
Zwartkop Kernbijters	35,— p st
Halsbandparkieten	20,— p p
bij 5 paar	18,— p p
Geelbonte Halsbandparkieten	250,— p p
Blauwfactorige Halsbandparkieten	prijs op aanvr.
Rose Borstbaardparkieten	65,— p p
Agapornis Taranta	35,— p p
Agapornis Personata	55,— p p
Agapornis Roseicollis	35,— p p
Grasparkieten	8,50 p p
Deense bonte Lutino- en Albino parkieten	14,— p p
Violetparkieten	18,— p p
Regenboogparkieten	25,— p p
Geelmantelloeries	300,— p p
Rode Lorries	prijs op aanvr.
Vrouwlorries	prijs op aanvr.
Purperneklorries	prijs op aanvr.
Pruimekopparkieten	40,— p p
bij 5 paar	35,— p p
Derbyan Parkieten	350,— p p
Roodrugparkieten	120,— p p
Bourksparkieten	120,— p p
Turquoise's	prijs op aanvr.
Grote Patagonische Parkieten	350,— p p
Valkparkieten	45,— p p
Goudvoorhoofdparkieten	60,— p p
Blauwvleugelparkieten	35,— p p
Vuurvleugelparkieten	60,— p p
Roodkopparkieten	80,— p p
Grote Alexander Parkieten	70,— p p
Nandaya Parkieten	65,— p p
Pracht Rosella's	prijs op aanvr.
Geelsnavel Kitta's	85,— p st
Witkuifgaaien	40,— p st
Mexicaanse Langstaart Gaaien	200,— p st
Witwang Touraco's	200,— p st
Roodkuif Touraco's	250,— p st
Dubbele Geelkop Amazones, Mexico	150,— p st
Roodkop Amazones, Mexico	135,— p st
Geelvoorhoofd Amazones	135,— p st
Grijze Roodstaart Papegaaien, tam, met garantie op spreken	150,— p st
bij 3 stuks	140,— p st
Grijze Roodstaart Papegaaien, handtam, met garantie op spreken	180,— p st
Kleine Geelkuif Kakatoes	125,— p st
Molukken Kakatoes	prijs op aanvr.
Groenvleugel Ara's	225,— p st
Geelblauwe Ara's	225,— p st
Rode Geelvleugel Ara's	250,— p st
Grote Java Beo's, sprekend	250,— p st
Middelbeo's	70,— p st
Kleine Geelkop Beo's	35,— p st
Oevermayna's, Herstenmayna's	15,— p st
Chinese Dwergkwartels	14,— p p
bij 5 paar	11,— p p
Chinese Dwergkwartels, hennen	11,— p st
Zilver Chinese Dwergkwartels	50,— p p
bij 5 paar	45,— p p
Rode Boskwartels	20,— p p
bij 5 paar	18,— p p
Zwarte Francolines	75,— p p
Witte Chinese Regenkwartels	60,— p p
Diamantduiven	22,50 p p
bij 5 paar	20,— p p
Australische Kuifduiven	75,— p p
Fairy Bluebirds	prijs op aanvr.
Spitsstaart Amadinen	35,— p p
bij 5 paar	30,— p p
Gordelgrasvinken	40,— p p

VERDER AAN TE BIEDEN :

Mooie kleine Capucijn Aapjes	150,— p st
Mooie kleine Eekhoorn Aapjes	95,— p st
Kleine groene Meerkatten	130,— p st
Kleine Rhesus Aapjes	175,— p st
Blauwe Pauwen — Witte Pauwen — Edwartzant, haan — Gele Goudfazanten — Zilver Bosfazanten — Goudfazanten — Lady Amherst Fazanten — Zilver- fazanten — Blauwe Oorfazanten — Elliotfazanten — Glansfazanten.	
Kroonkranen — Jufferkranen — Saruskranen.	
Smient eenden — Pijlstaart eenden — Winterstalingen — Zometalingen — Casarca eenden — Grote Purper- rallen — Witte Zwanen — Zwarte Zwanen — Nijl- ganzen en Pool- of Sneeuwganzen.	

JSSSEL

De